

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૩૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ જાણીતું નથી

વિષય ૮ : ૪

શ્રી નારાયણ બોધ

ગરબા, હોળી સંગ્રહ તથા રસીક ગરબીઓનો સંગ્રહ.

રચનાર,

મહારાજ નરસિંહદાસ ગોવીંદ તપોધન

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનારાઓ:—

માધુભાઈ જેરામભાઈ

નરસીંહ નાનાભાઈ

અરબુન દુલ્લભ

પ્રેમચંદ પરસોતમ

ડૉ. અશક્તાશ્રમ પાસે—સુરત.

આવૃત્તી ૧ છી

પ્રત ૧૦૦૦

ફિંમત રૂ. ૦-૫-૦ (પાંચ આના)

સુરત વિદ્યાપીઠ પ્રથમ
અમદાવાદ
જરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

પ્રસ્તાવના.

૯૫૩૬

પ્રિયબંધુઓ, ૬-૬

આ પુસ્તક મારી અદ્ય બુદ્ધિ, શાસ્ત્રના આધાર
તેમજ શ્રી ગુરુ વિષ્ણુભગવાનના પ્રતાપથી બનાવી બહાર પાડ્યું
છે જે એમાં કાંઈ ભૂલ હોય તો તે સુધારીને વાંચવા સુચ બંધુઓને
વિનંતિ છે.

આ પુસ્તક છપાવી પ્રસિદ્ધ કરવામાં માસ્તર માધવ જીરામ,
અરજુન દુલ્લભ તથા પ્રેમચંદ પરસોતમે મદદ કરીધી છે તે માટે
એમનો આભાર માનું છું.

લી૦ નરસીંહદાસ ગોવીંદ પંડીત-સુરત.

ૐ

શ્રી નારાયણ બોધ

હનુમાનજીનો ગરબો.

(મારી ગાયેનો ગોવાળ ગોરસ માંગે રે લટકાળો એ રાગ)
 કહું પવન પુત્ર મહીમાય, તે તમે સુષુભેરે નરનારી,
 કંઈ અંજની જોની માય, તે તમે સુષુભેરે નરનારી ટેક.
 ગણપતીને પાયે લાગુરે હું તો વાણી અવીચળ માયું રે
 હું તો સરસ્વતી આરાધું તે તમે સુષુભે રે નરનારી ૧
 મારી આશા તે પુરણ કરજેરે, મને આવીને વહેલા મળજેરે
 મારી જૂલ હોય તે માફ કરજે તે તમે સુષુભેરે ૨
 ઇંદ્રજીત તે રણમાં પડ્યોરે ત્યારે રાવણ મન કળકળીયોરે
 હવે થોડો નથી કોઈ જળીયો તે તમે સુષુભેરે ૩
 હવે રાવણ મન વિચારે રે હવે શું કરવું કંઈ મારેરે
 હવે કોણ થાય મારી વહારે તે તમે સુષુભેરે ૪
 અહીરાવણ મહીરાવણ કહાવેરે, મહી કાવતીરાજ્ય ચલાવેરે
 તેના જળને તોલે કોઈ નાવે, તે તમે સુષુભેરે ૫

- તેને કામળ રાવણ લખાવે રે, મારે મૃત્યુ ટુંઠડું આવેરે;
મારો ખંધવ હોય તો આવે, તે તમે સુણજેરે. ૬
- એવો પત્ર વાંચ્યો જ્યારેરે, તેને દુઃખ પ્રગટ્યું ભારેરે;
મારે નક્કી જવું એની વહારે, તે તમે સુણજેરે. ૭
- રામ લક્ષ્મણને લઇને આવુરે, મારી દેવીને ભોગ ચઢાવુરે;
ત્યારે અનન્ય મારે ખાવું, તે તમે સુણજેરે. ૮
- એવું કપટ રચીને મનમારે, એતો આવ્યા લંકાપુરમારે;
એને ક્રોધ ઘણો છે ઉરમાં તે તમે સુણજેરે. ૯
- વિલિક્ષણે તે બુદ્ધિ વિચારીરે, કંઈ કપટ થશે બહુ ભારીરે;
એના મિત્ર છે દુરાચારી, તે તમે સુણજેરે. ૧૦
- હનુમાન કહે સહુ આવોરે, રામ લક્ષ્મણની વહારે ધાઓરે
આપણુ પુછનો મંડપ બનાવો તે તમે સુણજેરે. ૧૧
- એવે રાત પડી અધારીરે, પેલા આવ્યા દુરાચારીરે;
નિંદ્રાસન નાંખ્યું ભારી, તે તમે સુણજેરે. ૧૨
- રામ લક્ષ્મણને લઇને નાઠારે, એવા રાક્ષસ ઘણા છે કાઠારે;
એને શુકન થયા છે માઠા તે તમે સુણજેરે. ૧૩
- એવું મનમાં ન લાગ્યે શાણારે, અંતર્યામી નથી અબાણ્યારે;
સૃષ્ટિના સરજનહારા તે તમે સુણજેરે. ૧૪
- રામ લક્ષ્મણ સાવધાન થાયરે, અરે આ તે શું કહેવાયરે;
કોઈ દુશ્મન લઇને જાય તે તમે સુણજેરે. ૧૫
- હવે થવાનું હશે તે થાશેરે મારો હનુમાનજી પસ્તાશેરે;
સીતાજી પ્રાંસો ખાસે, તે તમે સુણજેરે. ૧૬
- સમ જયા રાક્ષસને ત્યાંયરે હવે સેનામાં શું થાયરે;

- અગી જોયું વિશ્વિક્ષણ લાઈ, તે તમે સુણજોરે ૧૭
- રામ લક્ષ્મણ ગયા છે ક્યાંયરે, ત્યાં રણમાં લંગાણ થાયરે
ત્યાં હનુમાનજી ગલરાય, તે તમે સુણજોરે ૧૮
- હનુમાન ફરે મદમાતારે, એના લોચન થયાં છે રાતારે;
ક્યાં ગયો હમારો પીતા, તે તમે સુણજોરે ૧૯
- હનુમાનજી મન પસ્તાયરે, મારા રામજીને લાવું અહીંરે
દુધ પીધું છે કોની માથ, તે તમે સુણજોરે ૨૦
- કોઈ છે સાથે આવનારોરે, હોય યુદ્ધ તણો જાણનારોરે
મારા રામચંદ્રનો ખ્યારો, તે તમે સુણજોરે ૨૧
- ત્યાં સુગ્રીવ તૈયાર થાયરે સાથે નલ નીલ જે લાઈરે
એતો પેઠા વિવર માંઈ તે તમે સુણજોરે ૨૨
- ગુપ્તા અંધારી ઘોરરે ત્યાં થાય ઘણાંએક શોરરે
ત્યાં વળી ગયા સથરોળ તે તમે સુણજોરે ૨૩
- હનુમાનજી મન વિચારેરે, હવે શું કરવું કંઈ મારેરે;
હવે કોણ થાય મારી વહારે તે તમે સુણજોરે ૨૪
- હનુમાનનો મંત્ર સાધુરે પુછડાને! લારો ખાંધુરે;
મારા રઘુવરને આરાધું તે તમે સુણજોરે ૨૫
- સુગ્રીવ કહે ત્યાં રહીશુંરે કંઈ રામનામ ગુણ ગાઈશુંરે
તમે આવો તો લ્હાંથી જઈશું, તે તમે સુણજોરે ૨૬
- સિધું કુંદવા મન કીધુરે, હેંસી જોજનનું પુછડું સીધુરે
સમુદ્રનું નિર નહિ પીધું, તે તમે સુણજોરે ૨૭
- હનુમાનજી પહોંચ્યા પારરે, એને કોઈનો નથી આધારરે
ત્યાં મકરધવજ સરદાર, તે તમે સુણજોરે ૨૮

ત્યાં મઠરઘવજને હટાવીરે, પછી મહીઠાવતીમાં આવીરે	
એણે મનમાં વાત વિચારી, તે તમે સુણજેરેં	૨૯
હનુમાને તે બુદ્ધિ વિચારીરે, એ દેવીને નાંખું મારીરે	
એ રાંડ છે બહુ હત્યારી, તે તમે સુણજેરેં	૩૦
હનુમાનજી દેવળમાં પેઠારે, દેવીને ડખાવી બેઠારે	
ત્યાં રાક્ષસ થયા એકીઠા, તે તમે સુણજેરેં	૩૧
અહીરાવણ મન વિચારેરે, હવે શું કરવું કંઈ મારેરે;	
એનો ભોગ દેવો અત્યારે, તે તમે સુણજેરેં	૩૨
ત્યાં રામચંદ્રને લાવ્યારે, હનુમાનને આંસુ આવ્યારે	
હું છતાં તમોને લમાવ્યા, તે તમે સુણજેરેં	૩૩
વિકાળ થઈ હનુમાન ઉઠેરે, ત્યાં માથે માથે પુટેરે	
જવા પહાડના શિખર તૂટે, તે તમે સુણજેરેં	૩૪
અહીરાવણ મહીરાવણ માર્યોરે, ભૂમિનો ભાર ઉતાર્યોરે	
રામલક્ષ્મણને લઈ આવ્યો, તે તમે સુણજેરેં	૩૫
કહો નરસિંહદાસ બલીહારીરે, તે તમે સુણજો નરનેનારીરે	
રામ સાથે કરો મિત્રાચારી, તે તમે સુણજેરેં	૩૬

અભિમન્યુનો-ગરબો. (કારતકમાસ કોડાણીરે એ રાગ)

રામચંદ્રજીનું નામજ લેતાં, પાપી પાવન થાય

અભિમન્યુનો ગરબો ગાવા, મનમાં અઠળાય-ભજો સીતારામને.

એતો ભક્તોના પુરણ કામ, ભજો સીતારામને ટેક.

સુભદ્રા કોઠે અવતર્યોરે, કંઈ હાલોચન અવતાર;

તેના તે અભિમન્યુ થયા, એતો અરજીનના સંતાન-ભજો સીતારામ ૧

સાત વર્ષના પુત્ર થયો, એના હેડે હરખ ન માય,
 સોના ગેડી રૂપા દાંડીઆ, એતો નિત નિત રમવા જાય-શ્લોકે ૨
 કુંભુના મનમાં કપટ ઘણું, એ તો દુશ્મનનો અવતાર,
 યુક્તિ કરીને મારવો, નહિતો પૃથ્વી કરે રસાતાળ-શ્લોકે ૩
 કુંતી પુત્ર સમજાવ્યો, કાંઈ જઈશું આપણ પાતાળ,
 પાંડુકી દાનવ ખળીએ ઘણો, ગો બ્રાહ્મણને પીડે અપાર-શ્લોકે ૪
 કુંભુને અરજીન ચાલ્યા ગયા, હવે કુરુક્ષેત્રે શું થાય,
 દુર્યોધન, દુશાશન કપટી ઘણા, હું તો તેનો કહું મહીમાય-શ્લોકે ૫
 શકુનીએ સમજાવ્યો, કંઈ દુશ્મન ન આવે હાથ,
 સાત કોઠાનું યુદ્ધ રચો, એનો કોઈ નથી સંઘાત-શ્લોકે ૬
 સાત કોઠાનું યુદ્ધ કરવું, કંઈ રણક્ષેત્રની માંજ,
 ક્ષત્રાણીનું ધાવેલું દુષ્ક હોય તો, સામાસામી થાય-શ્લોકે ૭
 દુર્યોધન, દુશાશન, કર્ણ શકુની એ મહાપાપી કહેવાય,
 પત્ર લખીને પાઠ્યો એ તો, ધર્મ સલાની માંજ-શ્લોકે ૮
 ધર્મરાય કહવાંત કરે, કંઈ આ તે શું કહેવાય,
 ખંધુ ગયો પાતાળમાં, હવે યુદ્ધ કરવા કોણ જાય-શ્લોકે ૯
 એટલે અભેમન્યુ આવ્યો, કંઈ સજ્યા સોળે શણગાર,
 કાકાના મુખ કરમાએલા બેઠ, દુખ પામ્યો અપાર-શ્લોકે ૧૦
 યુધિષ્ઠિર વળતી બોલ્યો, કંઈ કૌરવે કાધા કહેર,
 કપટથી કોઠા સાત રચ્યા, તારો પિતા નથી આજે ઘેર-શ્લોકે ૧૧
 કોઈ ભયો અભેમન્યુજી, કંઈ બોલ્યો આપોઆપ,
 યુદ્ધ કરતાં બે પાછો હું તો, પ્રસહત્યાનું પાપ-શ્લોકે ૧૨
 તોપને ખખટર સજ્યા ઘણાં, કંઈ હથીઆરો નહિ પાર,

રણસ્થળે આવી ઉભો એ તો સેનાનો સરદાર-ભજો ૧૩
 પ્રથમ કોઠે ગુરૂ પોતાનો, કહીએ દ્રોણાચાર,
 આશ્વ યદ્ય શું યુદ્ધ કરશે, તમે લાડુના જમનાર-ભજો ૧૪
 દ્રોણાચાર હઠાવી કરી, કંઈ જઈ ઉભા બીજે દ્વાર,
 બળવાન ચોદ્ધો ઉભેલો, જેનું નામ છે કીરપાચાર-ભજો ૧૫
 બાણની વૃદ્ધિ થાય ઘણી, કંઈ બળ તણો નહિ પાર,
 તે કોઠે વિજય પામ્યા, કંઈ અભેમન્યુ કુમાર-ભજો ૧૬
 ત્રીજે કોઠે અશ્વસ્થામા, પ્રજ્ઞતણા સંતાન,
 વર પામી થયો બળીઓ ઘણો, એ તો કદી મુઠે નહિ માન-ભજો ૧૭
 ચીરંજીવી હઠાવી કરી, એ તો જઈ ઉભો ચોથે દ્વાર,
 બળીઓ કરણ ત્યાં ઉભેલો, એની સાથે યોદ્ધા અપાર-ભજો ૧૮
 સહજે બાણ જ્યાં છુટે ઘણાં, વળી હથીઆરનો નહિ પાર,
 બળીઓ કરણ હઠાવતાં, ત્યાંતો ઝાઝી લાગી વાર-ભજો ૧૯
 પાંચમે કોઠે છત્રપતી, એતો દુષ્ટ તણો સરદાર,
 યુદ્ધનો કાયર છે ઘણો, એતો અંધ તણો કુમાર-ભજો ૨૦
 દુર્યોધનને સહેજે હઠાવીને, આંખ્યા છટ્ઠાની માંય,
 સહ્વરાજ ત્યાં ઉભો થયો, એતો મારવાડનો રાય-ભજો ૨૧
 છ કોઠાનો નાશ કરીને, યોદ્ધા કીધા અઠચુર
 જયના ડંકા વગડાવીઆ, એનું ખીલી રણું ઉ નુર-ભજો ૨૨
 શામળીએ બાણ્યું પાતાળમરિ, કંઈ દુરમન જીતશે આજ,
 સ્વર્ગ મૃત્યુને જીતી કરી, પછી કરશે દ્વારીકા રાજ-ભજો ૨૩
 જમંજળ હાથી ભીમનારે, તેને શામળીએ કીધી સાન,
 કાથીને બળ આપ્યું ઘણું, એતો તંબુમાં કરે તોફાન-ભજો ૨૪

અરજીન પુત્ર એકલારે, એને કોઈની નથી સહાય,
 મટારમચ્છ પણ ચાલ્યો ગયો, એતાં મુંઝાયો મનમાં-ભજો ૨૪
 અભેમન્યુ કલ્યાંત કરે, કંઈ આ તે શું કહેવાય,
 કાકાને સંભારતો ઉભો, જ્યારેય કોઠામાં-ભજો ૨૬
 માર પડે અભેમન્યુનેરે, તેનો કોઈ ન જણે મર્મ,
 અકસોસ મનમાં લાવી કરી, કહે છે દુટયા મારા કર્મ-ભજો ૨૭
 માતાનો આપેલો દોરડોરે, તેણે અટકી રહ્યો છે જીવ,
 કુબ્જજીએ જાણ્યું, ફરી આવે નહિ આવી ટીપ-ભજો ૨૮
 મુસક રૂપે આંખારે, કંઈ પોતે સુંદર રયામ,
 ધનુષની દોરી કરડી આધી, ત્યારે ગઈ છે શુદ્ધ ને સાંન-ભજો ૨૯
 રાજપુત્ર પડ્યો રણવિષેરે, એનાં મનમાં ઘણો છે કોપ,
 મૃત્યુ માફ આવી ખન્યું, આ તો મામાએ કીધો વિરોધ-ભજો ૩૦
 એવા અસુરને માર્યા ઘણા, એની ચિંતા ન કરશો મન,
 ગરડે બેસી ઘેર આંખા, કંઈ પોતે જીગજીવન-ભજો ૩૧
 નરસીંહદાસ કહે મન સમજ, કંઈ પુરજો હમારા કોડ,
 સૌ કવિને પરણામ કરે જોસો જૈ જૈ શ્રીરણકોડ-ભજો ૩૨

ખાણાસુરનો ગરબો (રાગ ઉપર પ્રમાણે)

પરમાત્માનો પાઠ કરે તો આનંદમાં દિન જાય

ખાણાસુર ખળવાન થયો, હું તો તેનો કહું મહિમાય

સદાશિવ સહાયમાં

એ તો ખળીઓ ખળવાન, સદાશિવ સહાયમાં

એ તો બૂલી થકે નહિ જાન, સદાશિવ સહાયમાં ટેક

પ્રહ્લાદનો વિશેષન થયો, કંઈ તેનો થયો ખગિરાય;
સૌથી છેલ્લો ખાણસુર થયો, તેનો આનંદમાં દીન બય—

સદાશિવ૦ ૧

કૈલાસપુરીમાં શીવજી રહે, તેની સાથે છે ઉમીયા માય
તેનું આરાધન કરવા ગયો, પોતે ખાણસુર રાય—

સદાશિવ૦ ૨

કર્ણ શાસને અશુરો ધીને, બેઠો અક્ષની માંય
ત્રણ ભુવન લાગ્યા ડોલવા, ત્યારે ઉમીઆને ચીંતા થાય—

સદાશિવ૦ ૩

માઝ માઝ પુત્ર અસુર તણા, કંઈ પુરણ થાશે આશ
મારા ચરણમાં જ ઠેક આવે, તેને ન મુકું નિરાશ—

સદાશિવ૦ ૪

સહજે ખાડુ આપો સ્વામી, મારા બળતણો નહિ પાર
એક હાથમાં સહજે હાથીનું, બળ આપો નિર્ધાર—

સદાશિવ૦ ૫

બળ આપી સદાશીવ ગયા, પેલા અસુરની શી પેર
હરખ હેયામાં માતો નથી, એ તો આવ્યો પોતાને ઘેર—

સદાશિવ૦ ૬

પાતાળના સખ્ત લોક છતીને, થયો બેઠો પૃથ્વીનો રાય
ઇંદ્ર સાથે ગયો આઘડવા, એની સામે તે ઠેક થાય—

સદાશિવ૦ ૭

એટલામાં આવ્યા નારદજી, કંઈ પ્રહ્લ તણા સંતાન
અસુર રાય તમે આ શું કરો, તમે અગા છે અણવાન—

સદાશિવ૦ ૮

કૈલાસપુરીમાં શીવજી વસે છે, તે છે મહા યજ્ઞવાન
તેની સાથે જઇ ચુક્યું કરો તો, લાંબે તમારું માન—

સદાશિવ૦ ૯

અસુર પુત્રને રીસજી વ્યાપી, આંચો ગીરી કૈલાસ
શીવજી મારી સાથે ચુક્યું કરો, નહિ તો ચોક્કો ખતાવો આજ—

સદાશિવ૦ ૧૦

હોરે પુત્ર આ ઝુડો આપું, તેને મૂકજે મંદીર માંય
એ રે ધન્ય જ્યારે તૂટી પડે, ત્યારે તુજને ચીંતા થાય—

સદાશિવ૦ ૧૧

દારાપુરીમાં કૃષ્ણજી કહીએ, પોતે સુંદર રયામ
તેના તે કુળમાં પ્રગટ થયો, કંઈ અનીરફ એવું નામ—

સદાશિવ૦ ૧૨

ખાણાસુરની પુત્રી કહીએ, જોખાખાઈ કહેવાય
ચીત્રરેખા તેની સાથમાં, પ્રધાનની પુત્રી થાય—

સદાશિવ૦ ૧૩

જોખાના સ્વપ્નામાં આંચોરે, કંઈ કૃષ્ણ તણો સંતાન
ઘેલી દીવાની થઈ ગઈ, એના સ્વપ્નામાં થયા લગન—

સદાશિવ૦ ૧૪

ઘેઠી ખાળા મહેલમાંરે, એ તો અજ જળ કંઈ નવ ખાય
પ્રાણપતિ મારો આવી મળે તો, આનંદમાં દીન અય—

સદાશિવ૦ ૧૫

ચીત્રરેખા એ તો ચતુર કહાવે, તે પહોંચી દારીકા માંય
અનીરધ સુતો સહેજમાં, તેને લઇને સોણીપુર અય—

સદાશિવ૦ ૧૬

ચોક્કીવારામાં ચરચા આણી, કુંવરીએ કીધો કેર
 ખાણાસુર જો બાણે તો, મારી નાંખે ઠેર—સદાશીવ૦ ૧૭
 બહારાજ કંઈ પુત્રી તમારી, અવર પંથ પળાય,
 રાજપુત કાંઈ આવિઓ, હમે દીઠો મહેલની માંચ—સદાશીવ૦ ૧૮
 ખડગ લઈ ખાણાસુર આવ્યો, રણસંઘામજ થાય,
 અનીરૂપણ પણ સામા થયા, એ તો બદવકુળ કહેવાય—
 સદાશીવ૦ ૧૯

અસુર મારી ચક્રચુર કીધા, કંઈ ઘાયલ કીધા અનેક,
 કાયર નર તે નાસી ગયા, એવી બદવકુળની ટેક—સદાશીવ૦ ૨૦
 નાગપાસથી ખાંધ્યોરે, કંઈ એવો ખાણાસુર રાય,
 શ્રીકૃષ્ણને જ્યારે ખખર પડી, એતો આવ્યા અસુરપુરમાંચ—
 સદાશીવ૦ ૨૧

ખાણાસુરના સહજે ખાહુનો, સંહાર કીધો શ્રીનાથ,
 ઓખા ચીત્રેખા લાવ્યા, એતો દ્વારાપુરીના નાથ—સદાશીવ૦ ૨૨
 વૈકુંઠપતીને વિનવુંરે, કંઈ પુરજે હમારી આશ,
 હેવશી ગરજો ગાય છે, એતો પંડીત નરસીંહદાસ—
 સદાશીવ સ્હાયમાં ૨૩

રાવણુનો ગરજો. (ચંદની પડવાની ખલિહારી એ રાગ)
 કહું રાવણુ કુલ વિસ્તાર, તેનો સુણજે સઘળો સાર,
 એતો રાક્ષસનો સરદાર, રાવણુ ખડુ ખોટો.
 જેના પુત્ર સહજે હજાર, એના જમાતનો નહિખાર,
 એનો ભરીએલો પરિવાર, રાવણુ ખડુ ખોટો—
 ટેક.

પામ્યો શીવજનું વરદાન, તેમી વધી ગયું અભિમાન,
જો બ્રહ્મણનો નિંદાવાન, રાવણ બહુ ખોટો.

સાખી ૧ } કબ્જીલ ચરણે જઈ નમું, સરસ્વતી લાગું પાય,
રાક્ષસ કુળ મહીમા કહું તેમાં કરજો સ્થાય.

દુર્જાની શુદ્ધિ ખાંહે રાવણ બહુ ખોટો.

મેઘ પવન તે નોકર થાય, પાણી લાવે વરની માંય,

નવે મહ ગુનેગાર થાય, રાવણ બહુ ખોટો.

ઈંદ્ર મન ચિંતા થાય, સર્વે દેવ મળી પસ્તાય,

નાસીને જમીને કયાંય, રાવણ બહુ ખોટો.

રાક્ષસ બળ થયું અપાર, ભોમી ઝીલી શકે નહિ ભાર,

દેવ સહુ પેસી ગયા પાતાળ, રાવણ બહુ ખોટો.

સાખી ૨ } દેવો સર્વે મળી કરી ગયા સમુદ્ર પાર,
સરચીદાનંદ અખંડ બ્રહ્મ કરો હમારી વહાર.

નોધારાનારે આધાર, રાવણ બહુ ખોટો.

મર્યાદા રૂપ મરી ભગવાન, સમુદ્રનું ઉતારું માન

માર્યો શંખાશુર બળવાન રાવણ બહુ ખોટો.

હારિ વિષ્ણુ મન દયા વધારે કરશે નહિરે તલભારે

આવું અશોક્યા પુર મોઝાર, રાવણ બહુ ખોટો.

બ્રહ્મા શીવને લઇને આવું, સર્વે અવધપુર ખીરમાવું

આખી સૃષ્ટિ ચાક ચઢાવું, રાવણ બહુ ખોટો.

હું ભોમીનો ભાર ઉતારું, સર્વે અસુર તણો અંત આણું

મારા ભઠતમાં દુખડાં ટાળું, રાવણ બહુ ખોટો.

સાખી ૩ } દેવનાં દુઃખ સંહારવા વિષ્ણુ લીધો અવતાર
રઘુવંશમાં અવતર્યો દયાળું દેવ મોરાર.

માતા કૌશલ્યાના ખાળ, રાવણ બહુ ખોટો
 શ્રાવણ સાતમને સોમવાર, યોગ કરણને નક્ષત્ર સાર
 દશરથ મન હરખ અપાર, રાવણ બહુ ખોટો
 દેવ સહુ વિમાન લાઇને આવે, મોતી પુષ્પ લાઇ વધાવે
 તે રઘુવરના મનમાં લાવે, રાવણ બહુ ખોટો
 શોક થયો તે લંકામાં, રાવણને મન ચિંતા થાય
 કોઈ દુશ્મન પ્રગટ જણાય, રાવણ બહુ ખોટો
 શેષનાગ તે લક્ષ્મણ થાય, પોતે રામ બંધુ કહેવાય
 ભક્ષા રોષે બનીને જાય, રાવણ બહુ ખોટો
 નલ નીલ ને બાંધુવાન, સાથી બળીઓ વાલી કુમાર
 સુગ્રીવ સેનાનો સરદાર, રાવણ બહુ ખોટો

સાખી ૪ } દેવ પ્રેરે મલપતા અને નારદ તુમરે વાય
 જય જયકાર કરે સહુ અને પુષ્પ લાઇ કર માંહય

ઈંદ્ર મન આનંદ થાય, રાવણ બહુ ખોટો
 ઐવા રૂપ ધરીને તનમાં, સર્વે દેવ રક્ષા જંગલમાં
 એને હોસ ઘણી છે મનમાં, રાવણ બહુ ખોટો
 સાત વરસના રઘુવર થાય, માતાને મન હરખ ન માય
 લાડ લડાવે દશરથ રાય, રાવણ બહુ ખોટો
 દેશ દેશના રાજા આવે, મોતી પુષ્પ લાઇ વધાવે
 તે વિષ્ણુના મનમાં લાવે, રાવણ બહુ ખોટો
 પંદર વરસના રઘુવર પોતે, ત્યારે દશરથ મનમાં સોચે
 કે ગાદી રામચંદ્રને પહોંચે, રાવણ બહુ ખોટો
 ગાદી રઘુવર શીર પર જ્યારે, સર્વ દેવ મન વિચારે

હવે રાક્ષસ નહિ થાય પાર, રાવણુ ખડુ ખોટો

સાખી ૫ દેવ સર્વ મળી કરીને કળીયુગને પુછે પેર
છળ કળ ને કપટ કરી બ દશરથને ઘેર

કર ભરત શત્રુ પર મહેર, રાવણુ ખડુ ખોટો

કળીયુગ કહે હમણાં બહુ, સવે અવધપુર ખીરમાવું

રામ લક્ષ્મણુ જંગલ કાઢું, રાવણુ ખડુ ખોટો

કળીયુગ આ ॥ અવધપુરમાં, વસ્યા ઠેકેયના ઉદરમાં

ત્યારે શોક થયો ઘડી પળમાં, રાવણુ ખડુ ખોટો

ઠેકેય છે કપટી ભારી, એણે વિપરીત વાત વિચારી

જની મતિ થઇ નઠારી, રાવણુ ખડુ ખોટો

અરે કરે ભરત શત્રુધન રાજ, રઘુવર કાઢો જંગલવાસ

રહે ચહિદ વરસ એક માસ, રાવણુ ખડુ ખોટો

ત્યારે રામચંદ્ર વિચારે, હવે જંગલ જવું મારે

કામ કરવાં છે વધારે, રાવણુ ખડુ ખોટો

સાખી ૬ } રાજ્ય તણ અવધપુરનું, રઘુવર આલ્યા વન,
રાક્ષસકુળ સંહારવા, અને સુરના રાખવા મન.

એ તો પોતે જુગજીવન, રાવણુ ખડુ ખોટો

આશ્રુધણુને ફેંકી દીધાં, વન વચ્ચે પહેરી લીધાં

જવા દેશવટે મન કીધાં, રાવણુ ખડુ ખોટો

રામ લક્ષ્મણુ ખંધુ કહાવે, સાથે જનક કુમારી આવે

મોટું જંગલ તો વસાવે, રાવણુ ખડુ ખોટો

આળ્યા બીલ આશ્રમ મોઝાર, ચિત્રકોટ તીરથ છે સાર

મઢી ખનાવી સીતા નાર, રાવણુ ખડુ ખોટો

ડમરો મરવો ને વળી દ્રાક્ષ, આંખાની વધી છે શાખ
પક્ષી ઉંચી કરે બહુ પાંખ, રાવણ બહુ ખોટો
લક્ષ્મણ કૃષ્ણ વણીને લાવે, સાગ પત્રના પડીઆ બનાવે
રઘુવર જનક કુમારી ખાવે, રાવણ બહુ ખોટો

સાખી ૭ } સુરપનખાનો પુત્ર જો, ને સૌસાસર કહેવાય
ધંધ તપ માંડી કરી, ખેઠો વાંસ બળાની માંચ

ત્યારે લક્ષ્મણ પસ્તાઈ, રાવણ બહુ ખોટો
આ આડી ખોટી કહાવે, રાક્ષસ આવે ને વળી જાયે
માતા સીતાને બીવડાવે, રાવણ બહુ ખોટો
એવો ધારી મન વિચાર, પછી કીધો ધનુષ્ય ટંકાર
ટુકડા પડયા પૃથ્વી મોઝાર, રાવણ બહુ ખોટો
સુરપનખાએ બણી વાત, આ તો શું થયો ઉત્પાત
કોઈ પ્રગટયો મુજ તાત, રાવણ બહુ ખોટો
દગલખાણ કરીને સાર, માંડે ખંને રાજકુમાર
હવે એના શું છે ભાર, રાવણ બહુ ખોટો
એને કપટ કરીને માંડે, રામ લક્ષ્મણને બીરમાવું
સીતા લઈને પાછી આવું, રાવણ બહુ ખોટો

સાખી ૮ } વિચાર મનમાં ધારી કરી, ગઈ જંગલ મોઝાર,
રાક્ષસ માયા વધારીને, બની ગઈ નવલી નાર.

બણે રાજની કુમાર, રાવણ બહુ ખોટો
ચંપકવરણી કામણગારી, જોની આંખ બની અણીઆળી
બની ગઈ સુંદર તે લટકાળી, રાવણ બહુ ખોટો
લક્ષ્મણ કૃષ્ણ વણુંતા સાર, હીઠો બચારે રાક્ષણી નાર

કરવા લાગી ઝાઝો પ્યાર, રાવણુ ખહુ ખોટો
 હું તો આશક થઈ હું મનમાં, પ્યારા વસી ગયા છે તનમાં
 આવો પ્રાણુ પ્યારા ખનવા, રાવણુ ખહુ ખોટો
 ત્યારે લક્ષ્મણુ પસ્તાય, આ કોઈ નવલી નાર કહેવાય
 આજ્ઞા નથી ખંધુ ભાઈ, રાવણુ ખહુ ખોટો
 મારે માથે છે ઠીરતાર, તેના હુકમ વિના નાચાર
 સાથે જનક કુમારી નાર, રાવણુ ખહુ ખોટો
 રઘુવર પાસે લક્ષ્મણુ આવી, સર્વે વાત કહી વીસ્તારી
 ત્યાં કોઈ નૌતમ નારી આવી, રાવણુ ખહુ ખોટો

સાખી ૯ { રઘુવર વાણી ખોલ્યાં, સાંભળ ખંધુ વાત,
 નહિ હોય નારી સતવતી, એ હોય માયાવી જાત.

અરે કાંઈ રાવણુ જોનો જાત, રાવણુ ખહુ ખોટો
 એને છળખળ કરીને મારો, સર્વે આ રાક્ષસને સંહારો
 વિપ્રની વહારે ધાઓ, રાવણુ ખહુ ખોટો
 સુરપનખાને સમજાવી, એને લાલચથી ફેસલાવી
 લીધાં નાક કાન કપાવી, રાવણુ ખહુ ખોટો
 હારિ રૂધીરે ગળતી નાઠી, એની દશા થઈ ખહુ માઠી
 આવી સભા મધ્યે ગભરાતી, રાવણુ ખહુ ખોટો
 હારિ કહું રાવણુ સાંભળ વાત, કન્યા લેવા ગઈ તુજ માટ
 ત્યાં તો ઝાઝો થયો ઉત્પાત, રાવણુ ખહુ ખોટો
 હારિ રામ લક્ષ્મણુ રાજકુમાર, તેની સાથે છે એક નાર
 જણે લક્ષ્મીના અવતાર, રાવણુ ખહુ ખોટો
 હારિ તેણે કરણુ નાશીકા કાપી, મારા શરીરમાં અગ્ની બાપી

તારી આખર ઉથાપી, રાવણુ ખડુ ખોટો
 રાવણુ કોધ કરીને મનમાં, એ તો ગયોરે મહા જંગલમાં
 કે મામા મૃગ ખનો એક પક્ષમાં, રાવણુ ખડુ ખોટો

સાખી ૧૦ { મારીચી મૃગ ખની ગયા દંડક વન મોઝાર
 અશોક વન રચી કરી ખેઠા રઘુવર જનકી નાર

જાણે સુરજનો ઉજાણે, રાવણુ ખડુ ખોટો
 આ મૃગ રૂપાળો ભાળી, હવે ઝટ એને નાખો મારી
 એની કંચુકી થાગ ખડુ સારી, રાવણુ ખડુ ખોટો
 હારે રામચંદ્ર ધનુષ ધારી, એણે પિપરીત વાત વિચારી
 પછી મૃગને નાખ્યો મારી, રાવણુ ખડુ ખોટો
 હારે કંઈ કપટ કાળને સરણુ, કીધું સીતાજીનું હરણુ
 હાથે માંગી લીધું મરણુ, રાવણુ ખડુ ખોટો
 સીતા મુકી અશોક વનમાં, વિચાર કરવા લાગ્યો મનમાં
 એને કપટ ઘણો છે તનમાં, રાવણુ ખડુ ખોટો
 મૃગ મારીને રઘુવર આવે, સર્વે પંચવટી ભરમાવે
 કોઈ સિતાની શુદ્ધ નહિ લાવે, રાવણુ ખડુ ખોટો
 સીતા વિયોગે ફરે છે વનમાં, પહોડ ઉંચા ગયા છે ગગનમાં
 સોધી વળ્યા છે સમુદ્રમાં, રાવણુ ખડુ ખોટો
 કાંઈ પંખા સરોરવરપાર, ત્યાં તો મળ્યા પવન કુમાર
 તેની શોભાના નહિ પાર, રાવણુ ખડુ ખોટો

સાખી ૧૧ { કરબોડી લાગ્યા પુછવા અને આંખે આંસુની ધાર
 રાજ છે કયા કેશના આવ્યા શા આધાર
 હારે કોઈ રામચંદ્ર અવતાર, રાવણુ ખડુ ખોટો

ત્યાં વાલીને નાંખ્યો મારી, સુગ્રીવ સાથે મિત્રાચારી
 સેન્યા ખની ગઈ છે ભારી, રાવણ બહુ ખોટો
 પદમ અઢાર વાનર કહાવે, સર્વે સૃષ્ટિને હુખાવે
 એ લંકા કિનારે આવે, રાવણ બહુ ખોટો
 હનુમંત બળવંત છે બહુ ભારી એંસી બેઝન પુંછ વધારી
 એણે કુદવા વાત વિચારી, રાવણ બહુ ખોટો
 હારે રસ્તામાં રાક્ષસ મારી, સઘળું પાણી નાંખ્યું હલાવી
 ત્યાં તો લંકા દેવી આવી, રાવણ બહુ ખોટો
 આવીને અશ્વેઠ વનમાં, સીતામાને મળ્યા પળમાં
 માતા ધીરજ રાખો મનમાં રાવણ બહુ ખોટો

સાખી ૧૨ { પવન પુત્ર અંજની નંદન, ગયા તે લંકા માંહી
 સીતાજીની શોધ લાવ્યા, છે અશોક વાડીની માંહી
 હવે કરવો કાણુ ઉપાય, રાવણ બહુ ખોટો
 હારે નલ નીલને પ્રરમાવો, સમુદ્ર પર પત્થર તારો
 પછી રાવણને સંહારો, રાવણ બહુ ખોટો
 હારે સમુદ્રપર પત્થર તારી, સર્વે સેન્યા પાર ઉતારી,
 એતો રામ નામ બલીહારી, રાવણ બહુ ખોટો,
 માતા સીતાજીને ઠાજ, રોળ્યો લંકાનો મહારાજ,
 પછી માર્યો મેઘનાદ, રાવણ બહુ ખોટો.
 આંબો રાવણ રણમોઝાર, ભુમી ઝીલી શકે નહિ ભાર,
 તેની સાથે લક્ષ કુમાર, રાવણ બહુ ખોટો.

સાખી ૧૩ { લક્ષ પુત્ર રાવણ તણા, તેનો કીધો સંહાર,
 કુલકરણ આઠે સહુ, માર્યા યોદ્ધા અપાર.
 લંકા કીધી તારોતાર રાવણ બહુ ખોટો.
 રાવણને નાંખ્યો કાપી, એવા રામચંદ્ર બળબાપી,

હારે વિલીસવને માદી આપી, રાવણ ખડુ ખોટો.

પુષ્પ વિમાન છે ખડુ સાર, ખેઠા વાનર પદમ અઢાર,
જેની શોભાનો નહિ પાર, રાવણ ખડુ ખોટો.

ઠે અયોધ્યાપુરીમાં રઘુવર આવ્યા, સાથે જનક કુંભારી લાવ્યા,
માતા કૌશલ્યાને લાવ્યા, રાવણ ખડુ ખોટો.

હારે-નલ-નીલ વાનરસાર, સાથે ત્રીજ પવનકુંભાર,
સુગ્રીવ, જાંબુવાંન ખળવાન, રાવણ ખડુ ખોટો.

ગુરુ વશિષ્ઠ વિદ્યાવાન, સાથે સુમંતજી પ્રધાન,
સુમિત્રા કૌશલ્યા ગુણવાન, રાવણ ખડુ ખોટો.

સિંહાસન રઘુવર ખેઠા, સર્વે નૃપ થયા એકીઠા,
આવી સંભાની અંદર ખેઠા, રાવણ ખડુ ખોટો.

સાખી ૧૪ } રામલીલા અપાર છે, કહેતાં ન આવે પાર,
રાક્ષસ કુલ સંહારીને, રક્ષા અયોધ્યાપુર મોઝાર.

સર્વે સૃષ્ટિ સરજનહાર, રાવણ ખડુ ખોટો.

નરસિંહદાસ કહે લખે લગવાન, એવા વિષ્ણુજી ખળવાન,

ગૌ.પ્રાદ્યણના તારણહાર, રાવણ ખડુ ખોટો.

રાધા કૃષ્ણનો ગરબો. (રાગ સવૈયા)

લટકાળોરે નંદકુંભાર, મોરલી વાગીરે, સુંદર લે લાગી,

એ ગૌધનનો ચારનાર, મોરલી વાગીરે, સુંદર લે લાગી- ટેક.

કાનો ચીત ચોર સદાએ બ્રહ્મચારી. સુખ દુખનો જાણનહાર-મો.

ગોકુળ ખંડરાખનનો વાસી, જેના ચરણ કમળ તીરથ કાસી,

એના માયા મમતા છે દાસી, હરે એ આદી પુરુષ બ્રહ્મચારી-મો.

કૃષ્ણ-ગૌપી ચાલીરે સુંદર નાર દહી મહી વાળીરે રાધા ખલીહારી.

એ બકુલાણની કુંભારી, દહી મહી વાળીરે રાધા ખલીહારી.

અંપકવરણી કામણગારી, મારા દાણ તણી દેનાર-દહી મહી વાલીરે
 તારા ગેરસ લાગે ખહુ પ્યારા, હમે ના રહીએ તુજથી ન્યારા
 છીએ સર્વ જગા પર રહેનારા, ધું રામ કૃષ્ણ અવતાર-દહી મહી
 રાધા-મધુવનના કનૈયા સીદ વેરી, સામું દાણ માગે છે મોરારી
 અહીં કંસ રાજની ખીક ભારી, એ ગોકુળનો સરદાર-મોરલી.
 કૃષ્ણ-દાણ લેવાની રીતી છે મારી, હવે માન કહ્યું તું દુધવારી
 એવો કંસ રાજ છે દેણ ભારી, તેને મારી કંઈ પાયમાલ-દ. મ.
 રાધા-એવું માહું ના બોલો નંદલાલા, તમે જસોમતીના છો વાલા
 માથે મોર મુગટ કંઠે માળા, છો મતલબીઆ મોરાર-મોરલી.
 કૃષ્ણ-મારે મતલબ તે સારી કરવી, મારી ખંદાખન છે મરજી
 તારી મહી વેચવાની છે અરજી, હું જવા નથી દેનાર-દહી. મહી.
 રાધા-તમે જવ જવ જૂઠડા ગીરધારી, મારે માથે ધણીની ખીક ભારી
 મારા ઘરનાં નણદલ ઠગારી, મને માયાનો જંજળ-મોરલી.
 કૃષ્ણ-કાંઈ માયા તારી નહી જાણું, માગ દોકડા આપને નવાણું
 મારે ગાયો ચારવાને જવું માટે વાર નહી લગાડ-દહી. મહી.
 રાધા-હું લાવી નથી પૈસો ગાંઠે, મને રોકી રહ્યા છો શા માટે
 તમે દુસ્મન થયા છો જીવ સાટે, જવ જસોમતીના ખાળ-મોરલી.
 કૃષ્ણ-રાંડ સમજી જા તું ગોઝારી, તું અક્રત્ર વિનાની અપરાધી
 હવે ઝગડો થાસે ખહુ ભારી, સમજે નહી ખાસે માર-દહી. મહી.
 રાધા-કાના હલકું બોલજે વિચારી, દાણ આપું નહી હું મહીઆરી
 મારા માત પિતા છે ખહુ ભારી, હું તારાથી નહી ડરનાર-મોરલી.
 કૃષ્ણ-તું ડરાવનારી ચુપ રેહેજે, માંડે વન વગડાનું દાણ કેજે
 તારા માત પિતાને જઈ કેજે, તું જઈ કેહેજે ભરથાર-દહી. મહી.
 રાધા-આ કાનુડા કપટી છાનો રે તું, અવળા બોલો કયાનો છે
 આ જસોમતીનો વાલો છે, મારા ગામ તણો ગોવાળ-મોરલી

કૃષ્ણ-રાંડ કુખજ છે કામણગારી, તું બઠવા કરજે વિચારી
 તારા ચીર ચોળી લઈ ઉતારી, તને મારી કંઈ ખેલાન-દ. મહી.
 રાધા-ઓ મોહનજી મોરલીવાળા, અમે અખળા બતી છીએ ખાળા
 તમે મુઠી દીએને સહુ ચાળા, ચાલો ગોકુળીએ આ વાર-મોરલી.
 કૃષ્ણ-મારા ગોકુળીઆમાં ખીક શાની, ખંદ્રાખનમાં તું વસનારી
 તું મથુરાપુરની છે નારી, હું જંગલનો સંરદાર-દહી. મહી.
 રાધા-તું જંગલનો છે તે જાણ્યો, તું કંસના ધાકેથી આવ્યો
 તારું જામ નહીં ને ઠીક કાવ્યો, તારા રસ્તે જ ગમાર-મોરલી.
 કૃષ્ણ-તું મેણા ના દે રાધે પ્યારી, હવે જમવાની છે તક મારી
 મારા ગોવાળીઆને દુખ ભારી, જરા મનમાં કર વિચાર-દ. મહી.
 રાધા-કાંઈ વિચારના છે ખહુ દહાડા, પાછી આવીશ હું છોગાળા,
 મારી મટકી ભારી છે પ્યારા, હવે જવા દિયો મહારાજ-મોરલી.
 કૃષ્ણ-હવે ભક્તિ મારી તું કરજે ગંગા જમનાનું નીર પીજે,
 મુખે રામ કૃષ્ણ કાંઈ તું કહેજે નરસીદાસ ભજે કિરતાર-દહી મ.

કળીયુગનો ગરબો. રાગ-એક વાડી ખની ગુલઝાર જેવા જઘએરે.
 કહું કળજુગનું કિર્તન તે તમે સાંભળજે,
 કાંઈ અઘટિત ચાલે જન મનમાં તે ધરજે-ટેક.
 વીજળીને પ્રણામ કરીને, કહું છું સત્ય પ્રમાણુરે-સરસ્વતી માને
 આરાધ કરીને સુણજે ચતુર સુજણ મનમાં તે ધરજે;—કહું. ૧
 શ્રીકૃષ્ણજી ધામ પધાર્યા પૃથ્વી થઈ દુખીઆરીરે. ધર્મસરી પાતાળે
 બેઠું એ કળીયુગની બલીહારી તે તમે સાંભળજે.—કહું. ૨
 આ કળીયુગના કેવા કર્મ તે મુખે કહ્યા નહીં જાયરે, સત્ય માર્ગે
 તો કંઈ નહીં મુખે ખોટા ગોથા ખાઈ. મનમાં તે ધરજે.—કહું. ૩
 અવળો માર્ગ પકડી બેઠા, પિતા પુત્ર નરનારીરે; અંધ થઈ

ચલિ અથડાતા એ કુળની કરે ખુવારી મનમાં તે ધરજો.—કહું. ૪
 પુત્ર પિતાનું કહ્યું ન માને, પોતાની ખુદી ચલાવેરે, નામ ધર્મની
 લજ લોપી, ખાલજ કાણુ અલે, મનમાં તે ધરજો.—કહું. ૫
 કથા કિર્તન વાંચે તે, સાંભળવા કોઇ ન જાયરે, અવળે માર્ગે
 નાણું ખરચે, લવાઇ જોવા ચઢાય મનમાં તે ધરજો.—કહું. ૬
 સ્ત્રી પતીવ્રત ધર્મ ન પાળે, નીરજે પુરુષ પરાયોરે; વ્યભીચારણી
 બહુ ખની બેઠી, પાશો મૂળ ખવાયો, તે મનમાં ધરજો.—કહું. ૭
 ઉમ્મર આપણી સો વરસની તે થઇ ગઈ અધુરીરે, પાંચ પચીસમાં
 મરણજ આવે, અકલ્લ આવી પુરી, મનમાં તે ધરજો.—કહું. ૮
 આ કળીયુગની એવી કમાણી, ઘડીમાં થાય દર્શનરે; મુખે વચમાં
 આડો આવે, ઘેર રહે નહીં મન, મનમાં તે ધરજો.—કહું. ૯
 ધર્મને નામે ધાડજ આવી, પાપી ધરાઇને ખાયરે; ખરા દેવને
 કોઈ નહીં માને, પાખંડ પુજવા જઇ, મનમાં તે ધરજો.—કહું. ૧૦
 કળીયુગ કાળો બહુ બળવાળો કંઈને દીધાં રૂખાવીરે; ઝટ આવી
 મનમાં પ્રવેસે, ભોળાને દેઈ ભરમાવી, મનમાં તે ધરજો.—કહું. ૧૧
 બેન પોતાની જયારે આવે, મનમાં બહુ પસ્તાયરે; સાળીને તો
 સાડલો આપે, કળીજુગનો મહીમાય, મનમાં તે ધરજો.—કહું. ૧૨
 પ્રીય ભાઇથી દગો કરે, ને દુરમન સાથે પ્રીતીરે; મોટા ભરોસે
 માથું કપાવે, એવી થાય અનીતી, મનમાં તે ધરજો.—કહું. ૧૩
 સરમાં જળમાં સ્વજનમાં મનમાં, આવીને કળી ભરાયોરે; દેવી દેવતા
 સ્વર્ગ સીધાબ્યા, દુનિઆ પાપ છવાયો. મનમાં તે ધરજો.—કહું. ૧૪
 પાપતણો પંથ મુકી કરી જરા ધર્મનો મારગ અલોરે, બળથી ખુદી
 ખેંચી કરીને મનમાં કાંઈ વિચારો મનમાં તે ધરજો.—કહું. ૧૫
 આખી ઉમર જાસે વીતી, થાસે બહુ પસ્તાવોરે, આગળ જતાં
 ખીઆ થાસો, આવે ફરી નહીં વારો, મનમાં તે ધરજો.—કહું. ૧૬

સતજીવ ત્રેતા વ્રાપરમાં સતનો મારગ મોટારે, કળીજીવમાં તો
ધર્મ મળે નહીં, પડ્યો ગ્રામો ટોટો, મનમાં તે ધરજો.—કહું. ૧૭

સુયે કહું કહેવાનું ઘણું છે, મન માફે અકળાયરે,
કળીજીવની કમાણી ન કરસો, સત મારગ ચાલો ભાઈ.

મનમાં તે ધરજો. ૧૮

રામ કૃષ્ણ કાંઈ દયા કરીને, કળીજીવ બેર મટાડોને,
નરસીદાસ કહે મન સમજીને, ધર્મનો પંથ વધારો, મનમાં તે ધરજો.
કહું કળીજીવનું કિર્તન તે તમે સાંભળજો. ૧૯

ગૌમાતાનો ગરબો. મારી ગાયોના ગોવાળ, એ રાહ.

તમે નિરભે મુક્તિ ચાહો તો રક્ષા કરજોરે ગૌ માતાની
તમે ભવસાગરને તરજો, રક્ષા કરજોરે ગૌ માતાની ટેક.

ગૌ માતા તો આરી દુહારી, કોટીક જીવને દેવ ઉગારી
જનમ મરણનું તીરથ ભારી, કોઈ તેની ઉપર દયા કરજો-રક્ષા.

વાચા નહીં ને દેવ કહાવે, કોટીક મુનીજન હયાનમાં લાવે
ખડુ ઉપયોગી માતા કહાવે, કાંઈ તે પરમારથ કરજો-રક્ષા.

દહી દૂધનું અતિ ખળ ભારી, માતાની મહેરખાની સારી
આપણ કાજ તે દુખીયારી, તમે તેના દૂખડાં હણજો-રક્ષા.
સ્થળચર જીવનની એજ કમાઈ, તેત્રીસકોટી દેવ સમાઈ
એની સેવાથી પાતક જામ, જરા મનમાં વિચાર કરજો-રક્ષા.

ચરણમાં ચારે પવિત્ર સમાઈ, સાત સમુદ્ર આંચળ માંઈ
પુંછડામાં ગંજાજી બાઈ, તમે સ્વાર્થને પરહરજો-રક્ષા.

બેતીસ રૂપેથી એને નિપજાવી, પરમારથને કારણ આવી
અમરતના ખવર ભરી લાવી, એની ઉપર નજર નહીં કરજો-રક્ષા.

એ મુખી માતા ભુમી કહાવે, વૈકુંઠપુરીનું ધામ ખતાવે

અંત સમયમાં એજ બચાવે, તમે આદ્યમજ્ઞાન નિરખજો-રક્ષા.
 એવા ખીયારી ગો કહાવે, એના બચ્યાને નાથ બલાવે
 દુનીઆની જીવીકા ચલાવે, તેની હિંસા નહી કરજો-રક્ષા.
 આપણ રહેવું ધર્મે તપાસી, અતે આવસે ગળામાં પ્રાંતી
 ત્યારે થાસો બહુ ઉદાસી, આગળથી વિચાર કરજો-રક્ષા.
 સર્વે પ્રાણી પર દયા કરીને, ધર્મે પોતાનું બણી કરીને
 માયા મમતા છોડી કરીને, કાંઈ સારા કર્તવ્ય કરજો-રક્ષા.
 આગળ જાતાં બહુ પસ્તાસો, ત્રણ લુવનમાં દુઃખીઆ થાસો;
 દયા કરો તો હુંડી કમાસો, પાણી પેલા પાળ કરજો-રક્ષા.
 સંસાર સ્વપ્નાની છે બાજી, એને દેખીને ન થાવ રાજી;
 કાંઈ વિચાર કરો મન માંજી, જરા પરમેશ્વરથી ડરજો-રક્ષા.
 નરસીદાસ કહે મન સમજવો, પાપ કરો તો કંઈ નહી થાવો;
 સત્ય લોકમાં નહી સમાવો, તેને વિચાર ધરજો-રક્ષા કરજો-રક્ષા.

આવશ્યકિ ભવાનીનો ગરબો.

(દેવ દર્શન કરવાને ચાલોરે-એ રાજ.)

તને સમજ માત ભવાનીરે, તું તો અસંખ્ય જુગથી આવીરે;
 તને સમજે નરને નારીરે, માતા તુજ પર બહુ બલિહારીરે-ટેક.
 મા તું દેવવી પક્ષે આવી, દીધા દાનવને ભમાવી;
 કે હાથે ખમ્પર લઇને આવી, તારી અકળ કળા નહિ બણીરે—
 તને સમજ માત ભવાનીરે.
 સત જુગમાં સીત્રાજી નારી, તારાં નામ તણી બલિહારી;
 શ્રી રામચંદ્ર પટરાણી સર્વે લોકા કીધી ધુળખાણીરે—
 તને સમજ માત ભવાનીરે.
 નેતાયુગમાં આવશ્યકિ, પાડવને ચેર છે દ્રોપદી;

પાંચ ભરથાર છતાં સતી, કૌરવ કપટીને નાંખ્યા ભમાવીરે—
તને સમરૂં માત ભવાનીરે. ૩

અષ્ટ ભુજની દિશે ખાળી, તારી સિંહની છે સ્વારી,
હાથોમાં ત્રીશુળ વાળી, તને તથુ ભુવનમાં બધીરે—
તને સમરૂં. ૪

અરે દ્રાપુરમાં હુમીઆ કહાવી, શીવની સાથે પાર્વતી આવી
સાથે ગજપતીજીને લાવી જેના તેજ તણું બળ ભારીરે—
તને સમરૂં. ૫

પ્રજ્ઞા, શીવની સાથે શક્તિ, તારી સર્વ કરે છે ભક્તિ
તારી બધું નહિ કોઈ યુક્તિ, તું તો ભક્તની બહારે આવનારીરે—
તને સમરૂં, ૬

અરે કળીયુગમાં દેવી કાળી, ગદપાવામાં વસનારી
કાળ ભેરવ કરે રખવાળી, માતા છુટા કેસજ વાળીરે—
તને સમરૂં. ૭

ચૈત્ર સુદ આઠમને દહાડે, જ્યાં હવન હોમ બહુ ખાળે
પાડા મેંદાને ચઢાવે, ડમરૂં ડાક બબ્બવનવાળીરે—
તને સમરૂં. ૮

માની શોભાનો નહિ પાર, માને હાથે આઠ હથિઆર
ખાધને જાંઝરનો ઝમકાર, નરસિંહદાસ કહે ખલિહારીરે—
તને સમરૂં માત ભવાનીરે. ૯

પંદર તિથિ (રાજ વાલાજીનો)

પૂડવે પ્રભુજી મચ્છા રૂપે આબ્યારે વૃજવાસી,
કોઈ પ્રજ્ઞાજીના ચારે વેદ, લાબ્યારે વૈકુંઠવાસી
જાંખાસુરને હાથે કીધી, ચક્રચુરે વૃજવાસી

તમે ભક્તજનની સેવામાં મંજુરે વૈકુંઠવાસી	૨
બીજે વહાલા ખડુ બળીઆ, બળનામીરે વૃજવાસી	
કાંધ કુરમ સ્વરૂપે પૃથ્વી, પીઠ પર ધારીરે વૈકુંઠવાસી	૩
બ્રહ્મા વીજ્ઞુ શીવ બન્યા, કાંધ પોતેરે વૃજવાસી	
કાંધ પર્વત સમુદ્ર મધ્યે, પોતેરે વૈકુંઠવાસી	૪
ત્રીજે ત્રીકમળ દંતપર, પૃથ્વી હીધીરે વૃજવાસી	
તમે દેવ તણી કંધ ઘણીએક, રક્ષા ઠીધીરે વૈકુંઠવાસી	૫
હીરણ્યાકશ્યપને હાથે, નાંખી મરોડીરે વૃજવાસી	
કાંધ પાતાળેથી આવ્યા, સમુદ્ર તોડીરે વૈકુંઠવાસી	૬
કાંધ ચોથે પ્રભુજી ચિંતા લાગી તમનેરે વૃજવાસી	
સ્થંભ ફેડી ઉમાર્યો ભક્તજનનેરે વૈકુંઠવાસી	૭
નરસિંહ રૂપે હીરણ્યાકશ્યપ માર્યોરે વૃજવાસી	
આ પ્રહલાદજીને ભક્ત બણી તાર્યોરે વૈકુંઠવાસી	૮
પાંચમે વહાલા બળી ચાંપ્યો પાતાળેરે વૃજવાસી	
આ બટુક વામન બન્યા દીનદયાળરે વૈકુંઠવાસી	૯
તણુ ડગલામાં ભર્યા ચૌદે લોકરે વૃજવાસી	
આજે બોલો તે કદી ન થાયે ફેાકરે વૈકુંઠવાસી	૧૦
છઠ્ઠે પ્રભુજી ગો તણી વહાર ઠીધીરે વૃજવાસી	
આ ભરતખંડની ભૂમી બ્રહ્માને હીધીરે વૈકુંઠવાસી	૧૧
સહસ્રાર્જુન છણી છણીને માર્યોરે વૃજવાસી	
આ યેમુખી ભુમીને અંતજ આણ્યોરે વૈકુંઠવાસી	૧૨
સાતમે વહાલા શીતળ છાંય તમારીરે વૃજવાસી	
આ રીંછ વાનરની સેનાની તઇયારીરે વૈકુંઠવાસી	૧૩
રાવણના દશ મસ્તક તોડ્યાં પળમાંરે વૃજવાસી	
આ વિભિશણને ગાદી આપી લંકાપુરમાંરે વૈકુંઠવાસી	૧૪

- આહમે વહાલા વૃજવાસી કહેવાયારે વૃજવાસી
આ મથુરાપુરમાં તારી સીતળ છાંયારે વૈકુંઠવાસી ૧૫
- માસી પુતના મારી હીનહયાળરે વૃજવાસી
આ ગોવરધન તોળ્યો આંબળીએ તત્કાળરે વૈકુંઠવાસી ૧૬
- નોમે વહાલા નવલખ જમ જમાવ્યોરે વૃજવાસી
નિર્ગુણ સદ્ગુણ જ્ઞાન તે છપાવ્યોરે વૈકુંઠવાસી ૧૭
- બુદ્ધ બન્યા બલિહારી બહુ તમારીરે વૃજવાસી
અજ્ઞાની જીવને બોધ દીધો છે ભારીરે વૈકુંઠવાસી ૧૮
- દશમો અવતાર થયો નથી પણ થાશેરે વૃજવાસી
આ ન ઠલંઠી રૂપે કારીધાને હણશેરે વૈકુંઠવાસી ૧૯
- નર્ક સ્વર્ગ ત્યારે વાણી થાશેરે વૃજવાસી
કાંઈ પાપી પાપાંડી તે પ્રલ્યે જશેરે વૈકુંઠવાસી ૨૦
- અગ્નિઆરસના વૃત્ત તમારાં ઠરશુરે વૃજવાસી
શ્રી નારાયણ હયાન મુખેથી ધરસુરે વૈકુંઠવાસી ૨૧
- ખારસે વહાલા વૃંદાવનમાં મળજોરે વૃજવાસી
આ ગોકુળીઆમાં દરશન હમને દેજોરે વૈકુંઠવાસી ૨૨
- તેરસે તો ત્રીકમ તત્ત તમારેરે વૃજવાસી
કાંઈ જશેમતીના ખાળ તમને વારેરે વૈકુંઠવાસી ૨૩
- ચૌદસે તો ચિત રહ્યું છે તમમારે વૃજવાસી
કાંઈ ભક્તજનના સ્વામી મળજો વનમારે વૈકુંઠવાસી ૨૪
- પુનમે મારા પ્રાણતણા આધારે વૃજવાસી
કાંઈ નરસિંહદાસની નિત કરજો સંભાળરે વૈકુંઠવાસી ૨૫

બારમાસી (એ બ્રાહ્મણી ગેરસવાળીરે સ્વધી સ્કેનીત્વે રાસ)
આ ગીરધારી મુખે મારી મેહનનેણુ ઠટાસી,

તુજપર વારી મોહનનેણ કટાસી. ટેક.
 અરે કાંઈ કારતકે કૃષ્ણજી કહું તુજને, આવો મોહ લગાડો મુજને
 ઘરની ગાયો બચ દુઝીને, દુખ દીઝો છે બહીષ્ણુને—ઓ. ૧
 અરે કાંઈ માગસર માસે મન માડું, થયું તનમન ધનથી ઘણું ખાડું
 મારા પ્રાણપતિ તમને વાડું, હું અળખા ઉગરવા સાર—ઓ. ૨
 કાંઈ પોષે પીઢિ ગયા પરહરીને, મુજ દાસીની ચિંતા નહિ કરીને
 માડું દુખડું દીક્ષમાં નહી ધરીને મુજ દુખીઆરણુને—ઓ. ૩
 કાંઈ મહા માસના માવલીઆ, ઘેર આવો માસ નાવલીઆ
 નિતનિત ચરાવું વગાવડીઆ, તને વંદાક્ષનમાં નહિ મળીઆ—ઓ. ૪
 કાંઈ ફાગણમાં ફેરા ખાધ, મન મળવા માડું અઠળાધ
 તમે દયા નથી કરતા કાંઈ, મને મળતો ગોકુળીઆમાંહી—ઓ. ૫
 કાંઈ ચેત્ર માસે ચિત્ર માડું, કાંઈ કરતું રહે છે ખહું ન્યાડું
 જસોદાના વહાલા હું વાડું, કાંઈ તરસે કાળજડું માડું—ઓ. ૬
 વૈશાખે વાયા વાવલીઆ, ઘેર નાઆવો મારા નાવલીઆ
 મને યમુનાના ઘાટે મળ્યા, હવે ક્યારે મળશે પાતળીઆ—ઓ. ૭
 કાંઈ જોઠે જુગ લાગે ખારો, હવે મળવાનો શો ઉધારો
 જરા કાંઈ તો મનમાં વિચારો, મને આધાર આસરો છે તારો—ઓ. ૮
 કાંઈ અખાડની હેલી ભારી, મને મળવા આવો ગીરધારી
 હું વાટ જોઈ જોઈને હારી, હું દાસી છું કાંઈ તમારી—ઓ. ૯
 કાંઈ આવણુ શ્રી ગીરધારી, મને દરશન દેજો મોરારી
 મોરલી વાગી થઈ દુખીઆરી, મને કંથ વિનાનું દુખ ભારી—ઓ. ૧૦
 કાંઈ ભાદરવો ભર ગાજે છે, કાંઈ નીરના નાદજી વાગે છે
 આઠાસે પ્રહાડ ભાગે છે, સોળ સણગાર સંજની સજે છે—ઓ. ૧૧
 કાંઈ આસો માસે ઉગરો પાછો આવે નહિ આ વારે
 કાંઈ દુખડા દાસીના ધારો, કહે નરસિંહદાસ કોઈ સમજાવોરે—ઓ. ૧૨

ગરબી (સખી શરદ પૂનમની રાત આગ્રી શોભે છે એ રાગ.)
 મોરલી ધારી બળે નરનાર એક ચિત રાખીરે
 એ તો પ્રાણતણારે આધાર, રહ્યા છે સાંખીરે
 મધુવનના કનૈયા ગોપાળ, ઘાશો ખેલીરે
 સર્વે વૃજ્ઞાસીની નાર, આવે પહેલીરે
 સખી દુખ હરણ હાતાર, નહિ જાતા મેલીરે
 રામ કૃષ્ણ વિના નાચાર, થઇ ધું ઘેલીરે

સાખી } ગીરજપુત્ર પ્રણામ કરે, સરસ્વતી લાગું પાય,
 } ગોપીનાથ આરાધીએ, તેમાં કરજો સહાય.

દુર્ગાળની ગૃહી ખાંહે, ગોપાળલાલ કાળારે
 તમે લુલો નહિ મહારાજ, તમારા ચાળારે
 નાથે ગોપી કનૈયાની સંજ, એક હાથ માળારે
 જ્ઞાન રૂપી વાગે મોહખાણ, વાગે ભાલારે—મોરલીધારી.

સાખી } મધુવન ચંદની ખીલી રહી, રે'ન અધારી ચોર,
 } કહાન કુખજ નાચતાં, થાય ઘણેરો સોર.
 બોલે મેના પોપટ ઘણાં, મોર લાગે પ્યારરે
 રાજ નંદ તણારે, કુમાર, તમને વારરે
 કદી નાથો કુખજની સંજ, ખેલ થાય ખોટારે
 માફ મહી માખણને ખાય, થયો છે મોટારે—મોરલીધારી.

સાખી } ગોપી આશા પુરણ કરીને, રહ્યા દારીકા ખાંહે,
 } ઘેર ઘેર આનંદ વર્તે ઘણો, સુખની વૃદ્ધી થાય.
 નરસિંહદાસ કહે સમજાઇ, સુણજો પ્યારારે
 પ્રભુ લજતા સર્વે જણ, ન થાય દુખીયારારે
 પ્રિય મિત્ર બંધુની સંજથી, ન થાવ ન્યારારે
 વળી બળજો સીતારામ, હાથે માળારે—મોરલીધારી.

ગરબી. રાગ હપરનો.

અરે ચાલો જમએ અવધપુરમાંડે દરશન માટેરે

કાંઈ રતન સોહાસન રામ ખેઠા પાટેરે

ભરત શત્રુઘ્ન ઢોળે વાય ભક્તી માટેરે

લક્ષ્મણ સીતાજી નાર હનુમાન સાથેરે

એવા દરશન કરીને દેવ પુરણ થઇએરે

સદા તેના ચરણમાં આજ આપણ રહીએરે-ચાલો જમએ.

સાખી.

પુષ્પને વળી શ્રીપ્રજા લઈ, વધાવીએ રઘુનાથ,

દયાળુ દામોદર સહી, મસ્તક મુકે હાથ.

મુકે મસ્તકની ઉપર હાથ, રામચંદ્ર એવારે,

જાણે શરદ પુનમનો ચંદ્ર, લાગે તેવારે.

વળી સતી સીતાજી નાર, લાગે કેવારે,

જળી જન્મો તે સફળ કરવા, ને લાવો લેવારે-ચાલો.

સાખી.

વસિષ્ઠ ને વિશ્વામીત્ર સહીત, માતા જસોદા સાર,

રઘુવંશના દરશન કરી, પાછી વળી સહુ નાર.

અરે રાજ દશરથજીના ખાળ, તમે મળજોરે,

મને તમારો છે આધાર, લાયગ ફળજોરે.

નરસોહદાસ કહે શ્રી રામચંદ્ર ખલીહારીરે,

જેણે રાવણ કુંભકરણ નાખ્યા મારીરે-ચાલો.

હોરી સંચલ.

કહું લંકાપુરથી ખાતરે, કેસા રાવણ મારા,

કહુંરે લંકાપુરથી ખાતરે, કેસા રાવણ મારા-ટંક.

કોણ કોણ રામજીકે સંગમેં આયે, કોણ કરત ઉતપાત-હરી૦

કોણ સીતાજીની સોધ લઇ આયે, કોણ કરે આંસુપાતરે—

કેસા રાવણુ૦ ૧

સુગ્રીવ રામજીકે સંગમેં આયે અંગત કરત ઉતપાત-હરી૦

હનુમાન સીતાજીની સોધકુ આયે, સીતા કરે આંસુપાતરે—

કેસા રાવણુ૦ ૨

દશ મસ્તકને રાજે ચલાય, લક્ષ્મણ હો ગયા ધાત-હરી૦

સખ સેનારે ઉદાસ લયેહે, તો મુસ્તક ધરદીયા હાથરે—

કેસા રાવણુ૦ ૩

પવન પુત્રને અતિ બળ કીના, ઉડારે આકાશકી સાથ-હરી૦

પલ્લભરમેં દ્રોણાચળ લાયે તો, ખેઠા કીયા સાક્ષાતરે-કેસા રાવણુ ૪

રામચંદ્રકુ કોપલયાહે, ધનુષ લીયા હય હાથે-હરી૦

રાવણુકે દશ મસ્તક છેદે, એસે પરાક્રમી નાથરે-કેસા રાવણુ૦ ૫

કુંભકરણુ ઔર આદે, ઇંદ્રજીત દુસરે લક્ષ જમાવે-હરી૦

સખકુ માર સીતાજીકુ લાયે, એસે જગતકે તાતરે-કેસા રાવણુ૦ ૬

અયોધ્યાપુરીમેં આનંદ બધાધ આયે દસરથ લાલા-હરી૦

નરસીંદાસં કહે પાંઉં પડુરે, લજ્જા તુમારા હાથરે-કેસા રાવણુ મારા.

હોરી સંગ્રહ.

કૃષ્ણ ખેલત નંદલાલારે, મધુવનકે કનૈયા,

કૃષ્ણ ખેલત નંદલાલા—

ટક.

ભાર પીછકો મુકુટ ખીરાજ, ખંસી બજાવે ઘેરી—

હરી હરી લાલા ખંસી બજાવેરે ઘેરી૦

કાનમાં કુંડળ ઝોકે ખાતહે, હર પીચકારી ડાહરે-મધુવનકે ૧

ગ્રીવ ચરાવે વનવન ભટકે આઠન કાળી કમેરી-હરી૦

મહી-માખણ મોર સખરે દોળત હે, નતો રંગરે બીજ-ગયા
 ગાલરે—મધુ ખનકે. ૨
 ખોત ઠહું પણ પંથ ન છોડે, હઠીલે ગીરધારી-હરી.
 મોરે મંદીરમેં ગા બી આઈ, ખછોડી હઠ બણરે—મધુખનસે. ૩
 ફગવા દઉંગી મોહકે જને દો, સાથ ન લાઈ હું ઠોડી-હરી.
 ધ્યયકૃતિતાવે તું ધન રખેવાલા, મોહકા ફાંસા ના ડાલરે—મધુખનકે. ૪
 કહત કનૈયા મેં જને ન દઉંગા, ખહોત કરં ખરખેરી-હરી.
 નરસીંહદાસ કહે હઠીલે ખીહારી, તુંમારે ચરણમેં ધ્યાનરે
 મધુખનકેકનૈયા કશ ખેલત, નંદલાલરે—મધુખનકે. ૫

હોરી સંગ્રહ. (રાગ હિપરના)

કંસ ખડા ગુમારે જીસને ખેલ ખીગાડા—કંસ ખડા ગુમાર-ટેક.
 કૃષ્ણકે સંગ અભિમાનજ કરકે ખોતહી દુખ ગુજરા-હરી.
 ભગની કે દશ પુત્રકે મારે, તો રાક્ષસકું ખીરમાયા-કરેરે ખુવારા—
 જીસને ખેલ ખગાડા. ૧

આપ ખીતાજીકે રાજ લેકે, દેવકું દુખ દીલાયા-હરી.
 મથુરા નગર ઉદાશ ભયા હય, તો ઠોણ કરે સંભાળ—

રાક્ષસ રખેવાળા-જીસને ખેલ ખીગાડા. ૨
 નવ પ્રજા સખ દુખી લઈ હય, કરત હય અતિશ પોકાર-હરી.
 ઠોણ હમારી સ્હાય કરેરે, તો વિષ્ણુ લીજે સંભાળા—

હોગયેરે ખેલાલા-જીસને ખેલ ખીગાડા. ૩
 મથુરામે ગીરવરધારી, પધારે વસુદેવજીકે લાલા-હરી.

દેવ સંખ આયે ખાજે ખળનેકું ભકતકું સુખ અપાર—
 હોગયેરે, નીહાળા-જીસને ખેલ ખીગાડા. ૪

આપઠે નમ્રસે ગયેરે કનૈયા હો ગમે જસોદાઠે ખાળા-હરી૦

કારૈચઠકે તાળે ખુલ ગમે, પડે રહે ચોકીદારા-

કયા બહુ ગુમારા-જસને ખેલ ખીગાડા૦ ૫

અગાસુર, ખગાસુર ઓર કેસીસે કબ્જુકું પકડ મંગાયા-હરી૦

પુતનાજીકે પવર ભરકે તો જોકુંજમે ભેજવાયા-

માદા જસોદા ખાળા-જસને ખેલ ખીગાડા૦ ૬

પુતના આડે ઓર અસુરકું, પકડ ખાંધકે મારા-હરી૦;

કંસાસુરકે કેસ પકડકે તો ભુમીકી સાથ પછાડા-

દેવકા ભાર ઉતારા-જસને ખેલ ખીગાડા૦ ૭

જોકુંજમે તો આનંદ ભયા હય મથુરામે ખાજ ખજાઈ.

નરસિંહાસ કહે મોર મુગટપર મેંતો બજ ખલીહારી-

તુમ ખંસી ધારી-જસને ખેલ ખીગાડા૦ ૮

હોરી સંગ્રહ. (રાગ ઉપરનો)

ઘેલે હુવે ગીરધારી મારત સખપર પીચકારી,

આયા ફાગણુરે ઉસ દીનસે સખકું કરતહય ખુવારી-હરી૦

કોઇકી બકે ગાગરીઆ ફાડે તો કોઇકું દેવે ગાળી-

કરત હોશીઆરી-મારત સખપર પીચકારી.

બકે જસોદાજીકું કોઇ કહેવે લીલા ખતાવે ભારી-હરી૦

જસોદામાતાજીકું ભરમાવે તો એસે અવધખિહારી-

મય ઉન્સે હારી-મારત સખપર પીચકારી.

હોળી ખેલત હય ને ફગવા મંગતહય પહેરત નવરંગ સાડી-હરી.

નરસિંહાસ કહે ખીદરાખનમે કનૈયાકી હઠભારી-

કહુરે પીકારી-મારત સખપર પીચકારી,

હોરી (રાગ ઉપરનો.)

નાહને ગધથી મેં આજરે. ગંગા શીતળ નીરમે,
 સોળ સાહેલી હમતો ગધથી કપડે પહેનકે ભારી—હરી૦
 કદમકે છાયામેં છોડ ચલીરે તો ભર સમુદ્રકી પારરે—ગંગા૦
 કોણુ જાણે કે કહાંસે આયા અવધપુરકા ખિહારી—હરી૦
 સખકે ચીર ચુરા ગયોરે તો હમારી ન જાણી લાગરે—ગંગા૦
 યોત કનૈયાકું હમ સમજાવે કપડે ન દેવે મોરારી—હરી૦
 સારા દીન સખ નીકળ ગયાહે તો સાસુ નણુંદ દેવે ગાળીરે—ગંગા.
 નમ્ર કાયાસે હમતો ખડી રહી પત નહી જાણે મોરી—હરી૦
 શ્યામ સુંદર મોરે વસ્ત્ર દો મુખસે કહુંગી ગમારરે—ગંગા૦
 ખરજોરીસે ખસે દીએહય મોહન ટેવ નહારી—હરી૦
 નરસીંહદાસ કહો એસી ગોવાળણુ આદિ બ્રહ્મ પ્રતિપાળરે—ગંગા૦

હોરી (રાગ ઉપરનો.)

કહાનેરે ખંસી ખજાધરે ંહાંકી ખખર ન પાછ,
 મંચ સો રહીથી મોરે ભુવનમેં નીંદ ભય મુજકું ઘેરી—હરી૦
 છોટી નણુંદીયા સાથ સો રહીથી ભર રેનમેં ખેંડ ખજાધરે—
 ંહાંકી ખખર ન પાછ૦ ૧
 ઘેલી દીવાની લૂટી પલંગપર, ઠોપકી શુદ્ધ ન પાછ—હરી૦
 ઉલટી કંચુકી પહેન લીયા હય તો ચણીએકી શુદ્ધ ન આધરે—
 ંહાંકી ખખર ન પાછ૦
 ભુત પલીત ઓર જગકે પીશાચા કોઇશે નહિરે ડરાઇ—હરી૦
 ઝટ જાકે મધુખનમેં ખડી રહી તો એસા જાદુ ખનાધરે—ંહાંકી.
 ખનમેં ગઇ નાહ મીલેરે કનૈયા કીર કીર ખહોત પસ્તાઇ—હરી૦
 નરસીંહદાસ કહો અયસે કનૈયાકી લીલા ન જાણે કોઇરે—
 ંહાંકી ખખર ન પાછ૦

હારી.

કૃષ્ણજી જગ કીરતારે એતો લીલા ખતાવે,
 ખસંત રતુમેં ગોપ ગોવાલા સંગ ખોતહી ધુમ મચાવે—હરી૦
 સખકે પાછીમે ઘુઘરી ખાંધે, તો કોઇકું નાચ નચાવેરે,
 સખકું લીલા ખતાવે—કૃષ્ણજી જગ કીરતાર—
 ગીરી ગોવરધનકીરે પુંજ આપ લેકે રાખ ખાવે—હરી૦
 ઇંદ્ર રાજકું ક્રોધ લયો હે તો આકાશમેં ખીજ ચમકાવેરે—સખકું૦
 ભોરહી ઉઠકે ને ઘર ઘર જાકે મહી માખણ ચુરાવે—હરી૦
 ઘાનત ખછડેકું લે જાવે તો ઉનકા મર્મ નહિ સુણાવેરે—સખકું૦
 ખળીભદ્ર ઓર શ્રીનંદલાલા ખાંટકે ખછડે ચરાવે—હરી૦
 આવે અસુર જખ ખીધન કરનેકું તો લેકે શીલાપર પછાડેરે—
 સખકું લીલા ખતાવે૦
 ગોકુળ મથુરા ઓર ખીંદરાખન મનમોહનજી જાવે—હરી૦
 નરસીંહદાસ કહે ઓહી કીરતારા તો સુણકે મગન હોજાવેરે—
 સખકું લીલા ખતાવે૦

ભજન. (કીત ગયે જખમાર ભજનખીના એ રાગ.)

ભજ હરનીશ આપકા કીરતારા, ભજ હરનીશ આપકા કીરતારા—ટેક
 કીરતારો, તારણહારા, ભજ હરનીશ આપકા કીરતારા.

કામ ક્રોધકું ઝટ તજઢેના નીર્મળ પ્રીરનારારે સંસારા—ભજો૦ ૧

આયા તો જન્મ સફળ હી કરના હાથકું લેના છાપા માળા

ભજ હરનિશ આપકા કીરતારા

હરીખીના ક્રોધ નહિ મુક્તિ પાવે ખોજલે બેદ ઓર પુરાણા

ભજ હરનિશ આપકા કીરતારા

નરસીંહદાસકી એહી ખીનંતી શ્રીનારાયણ ચતુભુજવાળા

ભજ હરનિશ આપકા કીરતારા

ભજન (રાગ ઉપરનો)

હારે વિષ્ણુ ભજન કરો ચિત્ત ધારી, વિષ્ણુ ભજન કરો ચિત્ત ધારી-ટેક.
વશિષ્ઠ વિદ્યામિત્ર ધ્યાન ધરંત હે, સદા ભગન પ્રરશી ધારી
વિષ્ણુ ભજન કર ચિત્ત ધારી
ખડે ખડે રૂપીમુની ધનસે તર ગયે, નારદ દ્રુવ તુમરધારી
વિષ્ણુ ભજન કર ચિત્ત ધારી
નરસીંહદાસ કહે જુઠી હય માયા ઉનકું દેના ધ્રુતકારી
વિષ્ણુ ભજન કર ચિત્ત ધારી

ભજન (રાગ ઉપરનો)

સતનામ હે સાચા બ્રહ્મચારી, સતનામ હે સાચા બ્રહ્મચારી-ટેક
બ્રહ્મચારી નીરગુણધારી, સતનામ હે સાચા બ્રહ્મચારી
સતસંજ કરના દુનીઆ કીરના આનંદ રહેના નિત દહાડી
સતનામ હે સાચા બ્રહ્મચારી ૧
સત સુકિતકી એહી કમાઇ કાળ કપટ દેવે ઝટ મારી
સતનામ હે સાચા બ્રહ્મચારી ૨
આપહી આપમેં ખોજકું દેખો સખ ઘટ હંસા સમાઇ
સતનામ હે સાચા બ્રહ્મચારી ૩
નરસીંહદાસ કહે મન મમજાઈ આગુકા ધામ ખડા ખારી
સતનામ હે સાચા બ્રહ્મચારી

ભજન (રાગ ઉપરનો)

હરી તુમ ચરણમેં મુજકું લીજેરે હરી તુમ ચરણમેં મુજકું લીજેરે-ટેક
અંત સમયમેં મુક્તિ લીજેરે તુમ ચરણમેં મુજકું લીજેરે
વિષ્ણુ હરી પ્રભુદીનદયાળુ સદા રહે લેલાગીરે

મુજે રામભજન હઠ લાગીરે (૨) કષ્ણ નામસે હરીજન તરગયે.
 ગોપીચંદ લયા ખેરાગીરે મુજે રામ ભજન હઠલાગીરે (૩)
 નરસિંહદાસ પ્રભુકે ગુણ ગાવે ગગન મંડળ ધુન લાગીરે
 મુજે રામ ભજન હઠ લાગીરે (૪)

ભજન (રાગ ચલેરામ ખનકુ એ રાગ)

ચલે રઘુનંદન ખચન પાલનકુ, ચલે રઘુનંદન ખચન પાલનકુ
 છત્ર ચમ્મર રઘુવર શીરપર દેવ ચલે મીલનકુ-કૈકેય તનમે
 કલીજીગ પ્રગટા દુઃખ હુવા દશરથ કે ઉદરકુ ચલે રઘુનંદન ૧
 મોરા ભરતજી રાજ કરેને રઘુવર જાવે જંગલકુ-વરસ ચતુદશ
 ખનમે ભટકે બહાતક નાહ આવે અયોધ્યા નગરકુ ચલે રઘુ નંદન ૨
 રામચંદ્ર ઓર જનક નંદની તીસરા લક્ષ્મનકુ હમતો જાતે જંગલ
 ખાસમે ધીરજ ધરના સખકુછ તનકુ ચલે રઘુનંદન ૩
 કીકર ભક્ત હું આધીન તુમારા કલ્પના સુણ લીજેરે
 હરી તુમ ચરણમે મુજકુ લીજેરે ૧
 આયા જખસે ચોર તુમારા ખંધનસે દુર કીજેરે
 હરી તુમ ચરણમે મુજકુ લીજેરે ૨
 જયસા હરિ તુમ ગજ છાડાયા એસા કાળસે દુર કીજે
 હરી તુમ ચરણમે મુજકુ લીજેરે ૩
 મીરાંખાઇ પહેરાજ કમાલ, ઉદારા એસા ચર્ણામૃત મુજહુ દીજે
 હરી તુમ ચરણમે મુજકુ લીજેરે ૪
 નરસિંહદાસ કહે ભક્ત તુમારા જનકી ઉપર નજરહી કીજે
 હરી તુમ ચરણમે મુજકુ લીજે ૫

ભજન (રાગ ઉપરનો)

મુજે રામ ભજન હઠ લાગીરે મુજે રામ ભજન હઠ લાગીરે
મારા ભવની ભાવટ લાગીરે મુજે રામ ભજન હઠ લાગીરે
રામ નામનુ સમરણ કરતાં કાળ રહ્યો છે ત્યાગીરે

મુજને રામ ભજન હઠ લાગીરે

૧

એસે રઘુવર દીનદયાળુ, શોકના કરના મનકું

નરસિંહદાસ કહે ભજે ભગવાન, રાક્ષસ કુંળકું સંહારનકું ચલે રઘુ

ભજન. (રાગ ઉપરનો.)

ભજે રામ કૃષ્ણકું હરનીસા, ભજે રામ કૃષ્ણકું હરનીસા,

હરનીસારે અમરપુર વાસી, ભજે રામ કૃષ્ણકું હરનીસા.

વીળુજી હે સખકે કિરતા, મરછા અવતારા ધારા,

બ્રહ્માજીકે વેદ નિકાલે. સંખાસુરકા ગર્વ ઉતારા—ભજે રામ૦

ચોમુખ વીળુ શંકર મિલકે, ચંદ્ર ધનુષ નીકાલા,

લક્ષ્મીજીકું હરલાયે, વૈકુંઠપતી દીનદયાળા—ભજે રામ૦

શીશુપાળ ઐર દંતવક્રસે, દેવ દુખ પાયા,

સુદર્શનસે સીસ ઉડાયા, રાજ વીરુથ મન પસ્તાયા—ભજે રામ૦

એસે રાક્ષસકું હરડાલે, ગા પ્રાહ્મણ પ્રતીપાલા,

નરસિંહદાસ કહે વીળુ ખલીહારી, સંખ સુદર્શન ચક્રવાલા—ભજે રામ૦

ભજન. (રાગ ઉપરનો.)

સમુદ્ર ખાંધકે રામ લંકા સીધારા, સમુદ્ર ખાંધકે રામ લંકા સીધારારે,

નળ નીળ સુગ્રીવ જાનુવાન ઐર વાળી પુત્ર ખળ ભારી.

વાત્રર જુથ ખડારે ભારી, મેં કહુંતો કહા ન જાયે—સમુદ્ર૦

રાવણ કુંભરણ ખળધારી, ઇંદ્રજીત હે ભારી,

હાદમણુજીને ગર્વ ઉતારા, વજ્ર દક્ષિ મંત્રીકુમારા—સમુદ્ર.
 ચુદ્ધ હુઆ રાવણુકે સંગમે, લોક ખડે ગભરાવે,
 રાવણુકા સંગ ભાગ્યા હયાસે, ગૌપુર પહાડપે બેઠે સમાવે...સમુદ્ર-
 ભક્ત બ્રહ્માકે કારણે, દસ અવતાર ધારે,
 નરસિંહદાસ કહે તુમહિ કિરતા, એસે બળીકું તુમ હરડાલે—સમુદ્ર.

ભજન (રાગ ઉપરનો.)

સુણો રઘુનંદનકી બલીહારી, સુણો રઘુનંદનકી બલીહારી,
 બલીહારીરે, અવધપુરવાસી, સુણો રઘુનંદન.
 ગૌ બ્રહ્માકે કારણે, સ્કંધ ધનુષ ધારી,
 ખરદુષણ ઔર ત્રીસરા મારી, વીશ્વામિત્રકા યજ્ઞ સંભારી—સુણો.
 અહલયા નામ ગૌતમકી ત્રીયા, રામચંદ્રે હિંગારી,
 અંજની ઉદર હનુમાન પ્રગટા, એક તલપ જીને એસી મારી—
 સુણો રઘુનંદનકી બલીહારી.

ત્રંબક ધનુષ તોડકે ને દસ મુખ નાદ ઉતારી,
 પ્રસીધરકા પરચામાના મોરા રઘુવર દસ અવતારી—સુણો.
 અહી મહી રાવણુકી બે ત્રીયા, ચંદ્રસેના નારી,
 રામ ભજનસે ગોપી તીર ગધ, શ્રીકૃષ્ણજીકી ભય પટરાણી—સુણો.
 એસે રઘુવર દીનદયાળુ, મસ્તક જટા ધારી,
 નરસિંહદાસકા એહી બચન હે, દયા કરો હરી તુમ પ્રેમધારી—સુણો.

ભજન. હારે મેતો વાંકું દૂંઢને બાઉં એ રાહ.

હારે ગોપીઅનસે ખેલત નંદલાલા, હારે ગોપીઅનસે ખેલત—
 નંદલાલ—ટેક.

હરનીસ આવે મોરો ચીર ચીરાવે, ડાલે ગલે ખીચ મોતનમાલા—હારે.

વિતથોર પ્રજાપાત્રી સંદારે નિવાસી, સપીકાસે ખંખવે તાલા-હારિં.
મોર મુગટ મકાફૂત કુડલ, નરસિંહદાસ કહે ખન રખવાલા-હારિં.

ભજન. રાગ ઉપરનો.

હારિ મનમોહન મોરલી ખજાઇ, હારિ મનમોહન મોરલી ખજાઇ-ટેક.
મોરલી ખજાઇ મનહર લીનો, પ્રજાપાત્રી આ મીલજાઇ-હારિં.
કાન તુજે કિન્ને ખંસરી દીની, હારિ મોરે હૃદયમે છીદ પડજાય-હારિં.
કદમ ઘટાપે કાન ખીરાજે, નરસિંહદાસ કહે મન લાઈ-હારિં મન.

ભજન. (રાગ ઉપરનો,)

કુખડીકે સંગમે મોરાર, કુખડીકે સંગમે મોરાર-ટેક.
જાદુ ડાલકેને મોરો મોહનજી, મોરો છીન લીથો ભરથાર-કુખડીકે.
કુખડી રાંડકુ ક્યારે કરમે, મોરો માને નહિ ભગવાન-કુખડીકે.
નરસિંહદાસ કહે ખિનંતી કરકે, હરી ચરણમે ધરના ધ્યાન-
કુખડીકે સંગમે મોરાર.

ભજન રાગ.

(વાંકુગાલી કખહુ ન દિજરે, જીનકા ચરણામૃત લીજે એ રાહ.)
તુમ હરનીસ મન સમજાય હો, રહો સમરણ માંડી,
તુમ હરનીસ મન સમજાય હો, રહો સમરણ માંડી-ટેક.
નિત ઉઠ ધ્યાન હરીનામકા ધરના, ઝટ આઠે કરતહે સહાયહો-રહો.
દીનદયાલુ પ્રજાપાત્રન, રહે ચેતન પ્રજાકી માંડીહો-રહો.
સુમિરનસે ભવપાર કહાવે, હંસા વૈકુંઠ લોક સમાયહો-રહો.
નરસિંહદાસ કહે એકહી ધિરતા, રહો હરનીસ જીનકા માંડીહો-રહો.

ભજન રાગ.

(યંદા ઝખકે સખ ઘટમંડી અંધણી અંધી સુઝત નાહી એ રાહ)
એહી ઘટસે જખ નિકલ્યા હંસા, કાયા નજર હોખવે નીરવાસ-ટેક.

પાંચ તત્વકા પિંજ ખનાયા, જળ પવનકા સ્થંભ જમાયા—એહી.
આતમ પ્રજ્ઞકા કરલે વિચારા કહાંસે આયા હંસા કહારે સીધારા—એહી
જમકી ચોટ ચુકાદે ભાઈ, અંતસમે કધુ નહી પસ્તાઈ—એહી-
નરસિંહદાસ કહે ચેતકે ચલના, નહી ચેતોગે તો કાલસે મીલન-
એહી ઘટસે નીકલા.

ભજન (રાગ ઉપરનો)

અખંડ પ્રજ્ઞહે સખ ઘટ માંહી પાપી પામરકુ સુગત નાહી-ટેક
એહી ઘટ ભીતર હેરે અંધેરા ધરદે મસાલને કરદે હજીએરા અખંડ
ઘટ ઘટ હંસાકિ ઓર કમાઈ, કીગેરે ભુલા ભટકા કીરતા હે ભાઈ અં
એક પીંડસે ખના પ્રહમંડા, પ્રજ્ઞા વીજલુ મહેશ્વરા અખંડા અં
નરસિંહદાસ કહે રામ ભજનસે આયા હેતે કરલે કમાઈ અં

ભજન (રાગ ઉપરનો)

રામકૃષ્ણ પ્રભુ ભવજળ ઉદ્ધારા, મહેર કરે સ્ત્રીના સરજનહારા-ટેક
આયા જખસે ગર્ભવાસમે કષ્ટ કીયા મેને ખોત તુમારા—રામં
તુમને દયા કરકે દુનીઆ દિખાઈ આકે ભુલ ગયા કૈનકીરતારા—રામં
મેં હું દાસ આધીન તુમારા-હીગારે કે મારેરે પર્વત દિગારા—રામં
રાજ રાવણકુ લંકા દિની-ગર્વ કીયા તો પીછી લીની—રામકૃષ્ણ
નરસિંહદાસ કહે તુમારે ભજનસે—ચૈદ લોક ઉપજવન હારા—રામં

ભજન (તારો ભરેસો મને ભારીરે રામરાજ એ રાહ)

અંતસમે આવી મળજેરે ઓ જગકીરતારા, અંતસમે આવી મળજે-ટેક
આશા તે પુરણ કરજેરે ઓ જગકીરતારા, અંતસમે આવી મળજે
તીરથ વ્રત કશુએ નહિ કીધા પાપી પામર ભારી,
સ્થાય કરજે જગતપતિરે દુર્ખળ છીએ નાચારીરે,
ઓ જગકીરતારા અંત સમયે આવી મળજેરે

ગ્રાહ ગ્રહયો ગજ સુડન લાગ્યો કીધી ભક્તિ તમારી
 ગરૂડ ચઢીને આપ સીધાંચા વિષ્ણુ ગીરીવર ધારીરે ઓ જગકીરતારા ર
 ટીટોડીના ઈંડા ઉગારી મંજરીને તારી
 સ્થંભ ફેાડી હીરણ્યાકશ્યપ મારી કીધા ભકત પ્રલહાદ, આભારીરે
 ઓ જગકીરતારા—૩

રાવણ કુંભકરણને મારી લંકા નાંખી ખાળી
 વિભિષણને પદવી આપી એવા છોશ્યામ મોરારીરે ઓ જગકીરતારા ૪
 દુર્યોધનનું માન ઘટાડી કંસાસુરને મારી
 ખંડવની તો પક્ષ કરીને દ્રૌપદીનેરે ઉગારીરે ઓ જગ કીરતારા ૫
 ગીરીગોવરધન કર પર ધારી ધંદ્ર નાદ ઉતારી
 નરસીંહદાસ કહે ભજભગવાના કૃપાળુ મોરલીધારીરે ઓ જગકીરતારા ૬

ભજન (દીલસર રાજ નહિ આવે એ રાજ)

ભજ મનવા સીતારામ નામ કર અહરનિશ સ્મરણ કાળ નહિ આવે
 કોઇ દિન કાળ નહિ આવે, કોઇ દિન કાળ નહિ આવે—ટેક
 રામનામનુ સ્મરણ કર, તન ડાઘ મીટ જાવે
 અંત સમયે કુચ્છ નહિ પસ્તાવે જમ ચોટ ચૂક જાવે જમકી ચોટ
 ચૂક જાવે ભજ મનવા સીતા રામ ૧

સમનામ અમર ફળ પાવે, હરી ભકત કહાવે
 ભક્ષ ચોરાસી ફેર નહિ આવે, ભવ નહિ ભટકાવે—

હો મનવા ભવ નહિ ભટકાવે, ભજ મનવા સીતારામ ૨
 ઝાહી અમરકૃપ વીરલાપાવે હરીકો જશ જાવે
 નરસીંહદાસ કહે આધીન તુમારા યેર યેર જાવે,
 અરે હાં યેર યેર જાવે ભજ મનવા સીતારામ ૩

ભજન (અરે મુઝાબોનવમેં અભિમાન એ સંગ)

અરે આ રામ વિના નાદાન તાંડે કોઇ ખેલી નથીરે ખેલી નથીરે,
મરોછો મથી મથીરે અરે આ રામ વિના નાદાન તાંડે કોઇ ખેલી નથીરે ટેક

સાખી ભંમતાં પ્રોછો ભવ વિષે, મનમાં અઝો મેલ
રામ નામ નહિ જણ્યું, એ પ્રાણીના ખેલ

અરે જંમ નીરની અંદર તેલ, રામનુ નામ ઘણું છે સહેલ

સાચું કહું છું કથીરે અરે આ રામ વિના નાદાન ૧

સાખી પાપી પાખંડી ઘણા, દુનિયાને દુખ દેનાર
કંટક જળ સમજે નહિ પામરે નાદાન

અટ કાળ કપડને માર શું નહિ સમજે ગમાર જંગલનો

છે પક્ષીરે, અરે આ રામ વિના નાદાન ૨

સાખી અંત સમય પસ્તાઇને, ખાસો જનમી લાત,
મુગે મ્હોંએ સમજી કરી નહિ ભજસો સા માટ

આલની સાથે ભીડાવો ખાથ તેમાં નહિ આવે તુજ હાથ નહિ—

ખને તુજથીરે અરે આ રામ વિના નાદાન ૩

સાખી કીરતાર માથે છે સહી, અને દયાળુ દેવ મેસાર
તનમન ધન અરપવું સહી એમો છે આધાર

નરસીંહ દાસ કહે ભજે ભગવાન, સોને ગણવા એક સમાન

એક જીભે નથીરે અરે આ રામ વિના નાદાન ૪

ભજન (ભજનના નાશાયણ એ સમ)

ભજન, એક ચિત્ત રાખી રામ માળારે ભજન એક ચિત્ત—

રાખી રામ માળારે.

હરીકે ચરણસે તીરથ પ્રગટ ભયે, પ્રદ્ધા વિષ્ણુ

મહેશ્વર એક તાહારે, ભજન એક ચિત્ત રાખી રામ માળારે ટેક

સચ્ચિદાનંદકા સમરણ કરલે હોજય કાળકા મુખ કાળારે

ભજન એક ચિત્ત રાખી રામ માળારે.

૧

ભવ સાગર તારે સમરથ કીરતાર હરી હાથ કુંચી કાણુ

ખોલે તાળારે ભજન, એક ચિત્ત રામ ૦ ૨

નરસીંહદાસ કહે મન સમજીને, સખ છોડ દે

દુનિઆના ચાળારે ભજન એક ચિત્ત રામ ૦

૩

ભજન.

ઓ મુરખા મનવા ભજને સાચો તારણ હારોરે ઓ મુરખા

મનવા ભજને સાચો તારણ હારોરે.

તારણ હારોરે કાંઈ તારણ હારોરે ઓ મુરખા મનવા ભજને સાચો

તારણ હારોરે ટેક

તું અવર કામ નહિ કરજે વળી કાળીંગાને કરજે તું એકતાર ચિત્ત

ધરજે, તું ખરે મારગ પરવરજે, બેથી પુરણ પુરવને લાગે

ખડુ ખમરોરે ઓ મુરખા મનવા ભજને.

૪

કાંઈ રામભક્તની રીતી કર સ્થુવર સાથે પ્રિતિ, તું શીદ કરે

અનિતિ તારી ઉમ્મર બાલે રીતી, તારી બલગત બાલે મીઠી,

તું એક નજરથી એજે સાચો તારણ હારોરે

૨

તું સ્વારથને પરહરજે; કાંઈ સાચા કાર્ય કરજે;
 તું હરી નામ ઉર ધરજે, તું દરસન માટે મરજે,—
 તું કુસંગત પરહરજે, કાંઈ જ્ઞાનીની સેવાથી જોજે—કાણુ યારોરે
 ઓ મુરખા મનવા ભજને સાચો ૩

તારું જન્મ મરણ દુખ જાણે, તું હીરા માણેક કમાણે,
 પછી ખડુ પસ્તાવો થાણે, પછી અઠળાણે ગભરાણે, લક્ષ્યોરાશી
 અથડાણે, પછી પાછો નહિ આવે પ્રરી આવો વારોરે—

ઓ મુરખા મનવા ભજને ૪

સંસાર સ્વપ્ના સરખો, તમે એક નજરથી નીરખો,
 કહે નરસિંહદાસ તમે પરખો, રસ્તો છે વૈકુંઠ સરખો, પછી
 તમને રહેણે હરખો. એક આતમ તત્ત્વથી જોજે પાલનહારોરે—

ઓ મુરખા મનવા ભજને સાચો તારણહારોરે ૫

ભજન. (મારગ ચઢના ખડારે કઠીન હય એ રાગ.)

નારાયણુ નામકા સમરણુ કરલે, સખહી ઘટકા કીરતારા,
 નારાયણુ નામકા સમરણુ કરલે—ટેક.

જન રોહીદાસા હરીકે ભજનસે વૈકુંઠ આપહી સીધારા—

નારાયણુ નામકા સમરણુ કરલે ૧

હીરણ્યકાશ્યપ જળ સ્થંભ ધીકાયા આયે ભક્ત તારણહારા—

નારાયણુ નામકા સમરણુ કરલે ૨

સગરસે ગજ જળ ખુડન લાગો, નામ લીઆ ત્રિણુધારા—

નારાયણુ નામકા સમરણુ કરલે ૩

ગરુડ ચઢકે આપ સીધારે, ઉદ્ધાર કીયા ભક્તજનકા—

નારાયણુ નામકા સમરણુ કરલે ૪

નારાયણ નામસે હરીજન તર ગયે, તર ગયે ક્રુપ ઓર પ્રલહાદ—

નારાયણ નામકા સમરણ કરલે૦ ૫

નરસિંહદાસ કહે તુમ કૃપાસે દયા કરો હરી પ્રેમધારા—

નારાયણ નામકા સમરણ કરલે૦ ૬

ભજન. (કહો તો વેરાગણ 'થઈએરે એરાગ.)

રામભજન ચિત્ત ધારેરે, ભક્તજન હોય તો રામભજન ચિત્તધારે

તાલ તાંબુરા અહરનિશ જોઇએરે, નાચી ખુંદીને ગુણગાવોરે,

ભક્તજન હોય તો રામ ભજન ચિત્ત ધારે૦ ૧

માળારે છાપાની તીલક કરીએ, ભવ ઉગરવાનો આરેરે—

ભક્તજન હોય તો રામ ભજન ચિત્ત ધારે૦ ૨

નરસિંહદાસ કહે રામ ભજનથીરે આ છે ઉગરવાનો આરેરે—

ભક્તજન હોય તો રામ ભજન ચિત્ત ધારે૦ ૩

ભજન. (નાથ તુમ જણતહો સખ ઘટકી એ રાગ.)

એરે તેની જીંદગી સર્વ આકારી, જેણે જાણ્યા નથી જીવદાધારી,

તેની જીંદગી સર્વ આકારી.

હરી સાથે કરો મિત્રાચારી, જેની લીલા ઘણી છે ભારી—ટેક.

રામનામ મુખથી નહીં લીધું, અમર મુકી વીધ પીધું,

વૈકુંઠ મેલીને નર્ક સીધાવે, કામ થયું નહીં સીધું—હારે૦ ૧

કામ હંસની જાત ન જણી ને માનસરોવર પાણી,

કાયા નગર કરમાઇ જશેરે, નહીં રહે કશી એધાણી—હારે૦ ૨

આ ઘટ બીતર જુઓ તપાસીજે કાયા ઠોણ ઘડનારો,

તેરે વિશુ સાથે કરેરે સમાધ, તે છે સહુથી નારો—હારે૦ ૩

આપની ભક્તિ જુઓ તપાસી, પછી ખીજાની વાતો,
આંત સમે જ્યારે મઠડી જશે, લક્ષ્યોરાસી અથડાતો—હારેં ૪
નરસિંહદાસ કહે સમજીને ચાલો, જે આવે ફરી નહીં વારો,
આપ પુણ્યના મારગ જે છે, જશે અધો જન્મારો—હારેં ૫

ભજન. (ઇસલન ધનકી કોણુ ખડામ્ એ રાગ.)

એસી નારાયણકી ખલીહારી કોટીક હંસકું દેત ઉગારી,
એસી નારાયણકી ખલીહારી કોટીક હંસકું દેત ઉગારી-ટેક.
હરી પ્રસાદ લેવે નરનારી, અનર લોકકું જાવે સીધારી-એસી ૧
શ્રીહરીસે કરલે મિત્રાઈ, વૈકુંઠ ધામકું દેવે પહાંચાઈ-એસી ૨
સંતકું દેખ કાલ દુર હોઈ, સખ છોડદે દુનીઆકી ખડાઈ-એસી. ૩
નીગમ અગમ ઘર દેખરે હો ભાઈ, એ ભવસિંધુમે કયું અથડાઈ-

એસી નારાયણકી ખલીહારી ૪
નરસિંહદાસ કહેરે સમજાઈ, રામ સમરના નીત ઉઠવાઈ-એસી. ૫

ભજન. (ભજન ખીન કાયકું દેહ ધરી એ રાગ.)

ભુલ જાઈરે મુરખવા જગ દુખે, ભુલ જાઈરે મુરખવા જગ દુખે.
રામ નામ કીરતવ નહિ જાણે, ધન જોખન દેખકે દુલે-ભુલ ૦
કથારે કીરતન નામ ન જાણે, અસત્ય મારગમાં મુલે-ભુલ ૦
નરસિંહદાસ કહે જાના એકીલા, માયાકે ફંદડે સખ જુઠા-ભુલ ૦

પુસ્તકો મળવાના ઠેકાણાં.

૧ નરસીંહદાસ બોવીંદ. પંડીત

ઠે. અરહેસર ઠાટવાલની વાડીનીપાસે—મુરત.

૨ માસ્તર માધુ જેરામ—પુણા. (તાબે સંચીન.)

૩ અરવિન્દ દુહીજા—ઠે. કાછપુરા. મુરત.

મુરત, લીમડાચોકમાં આવેલા “ દેશી મિત્ર ” ગ્રેસમાં
મગનલાલ વનખાણીદાસે જાખ્યાં.

